



Assist - Inddragelse af børn og unge i udviklingen af idrætsaktiviteter i almene boligområder.

Et multiple casestudie om en samskabelsesproces, som undersøger, hvordan foreningsrepræsentanter forstår inddragelse, samt hvilke forhold som har betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter i almene boligområder.

**Tema:**

Kandidatspeciale (Idrætsvidenskab).

Titel:

Assist - Inddragelse af børn og unge i udviklingen af idrætsaktiviteter i almene boligområder.

Projektperiode:

02/02-2023 til 01/06-2023.

Uddannelse:

Kandidat i idræt 10. semester.

Projektgruppe:

hst-23-idr-10-10113.

Gruppemedlemmer:

Cille Bundgaard Holst

Morten Bak Falkenskov

Vejleder:

Sine Agergaard

Sideantal: 65 sider.

Bilagsantal og -art: 17 bilag.

Afsluttet den: 01/06-2023.

Rapportens indhold er frit tilgængeligt, men offentliggørelse (med kildeangivelse) må kun ske efter aftale med forfatterne.

Synopsis**Formål:**

Dette speciale havde til formål at undersøge en samskabelsesproces mellem forskellige aktører med fokus på, hvordan børn og unge er blevet inddraget i processen i udvikling af idrætsaktiviteter. Specialet vil derfor svare på, hvordan foreningsrepræsentanter forstår inddragelse, samt hvilke forhold som har haft en betydning for deres oplevelse af en proces fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter.

Metode:

Specialet tager udgangspunkt i den forstående forskningstype, og fremstår som et multipelt casestudie, da vi tager udgangspunkt i tre almene boligområder. Vi har både benyttet eksplorative observationer og semistrukturerede interviews til at indsamle empiri. Fem samskabelsesworkshops og tre inddragelsesworkshops blev observeret, og fire foreningsrepræsentanter medvirkede i interviews. Vi har analyseret vores empiri med udgangspunkt i Harts model Ladder of Participation samt organisationsteori med supplerende begreber fra translationsteori.

Analyse:

Fire temaer er blevet identificeret for at skabe en forståelse og besvarelse for vores problemstilling. Temaet 'Forståelse af inddragelse' beskriver, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse vurderet ud fra Harts forskellige niveauer af ikke-deltagelse og grader af deltagelse. Temaerne 'Inddragelsesworkshoppen', 'Assists projektbeskrivelse og retningslinjer', samt 'Begrænsninger i processen' beskriver de forhold, som foreningsrepræsentanterne oplever har haft en betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

Konklusion:

Vi konkluderer, at foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse ud fra både et ikke-deltagelses- og deltagelsesperspektiv. Foreningsrepræsentanterne giver udtryk for, at deres forståelse ligger på Harts niveauer 'Decoration', 'Tokenism', 'Assigned and informed' samt 'Consulted and informed'. Endvidere kan vi konkludere, at flere forhold har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen. Foreningsrepræsentanterne har oplevet udfordringer med deres forståelse af Assists projektbeskrivelse og retningslinjer. Dertil konkluderer vi, at det organisatoriske felt og andre aktører i Assist-projektet har skabt eksterne begrænsninger, hvortil idrætsforeningernes konventioner har skabt interne begrænsninger i processen. Dog konkluderer vi trods flere oplevede begrænsninger, at foreningsrepræsentanterne adapterer til passende og acceptabel adfærd i feltet.

Abstract

The purpose of this master thesis was to examine how association representatives understand involvement of children and young people, and what conditions have had an impact on the association representatives' experience of the process from involvement of children and young people to the development of sports activities in public housing areas. This multiple case study investigated three different areas, where workshops focusing on the involvement of children and young people as well as co-creation workshops in each area were observed. In addition, we conducted interviews with four association representatives from three different sports clubs. Both observations and interviews contributed to our analysis, which was dealt with in the line with instructions for thematic analysis. The analysis revealed the following themes: *'Understanding involvement'*, *'The Involvement Workshop'*, *'Assist's project description and guidelines'*, and *'Limitations in the process'*.

Based on our acquired knowledge, the association representatives understand involvement both from a non-participatory and participatory perspective according to Roger Hart's Ladder of Participation. Our thesis points out that the association representatives demonstrate an understanding of involvement based on levels such as 'Decoration', 'Tokenism', 'Assigned and informed' and 'Consulted and informed'. However the association representatives express that a greater degree of involvement would have been advantageous in the process in order to meet the interests of children and young people in sports activities.

There have been several conditions which the association representatives experienced have had an impact on the involvement of children and young people in the process. The association representatives have experienced several limiting conditions related to the process, such as the involvement workshop, Assist's project description and guidelines, the organizational field, as well as the conventions and resources applying to the sports clubs. However, the association representatives adapt to the norms and values the project contains.

Forord

Dette speciale er udarbejdet af gruppe 23-idr-10-10113 på 10. semester af kandidatuddannelsen i idræt på Aalborg Universitet. Specialet tager udgangspunkt i et samarbejde med forskningsprojektet Assist, og derigennem afholdte samskabelsesworkshops og inddragelsesworkshops. Vores problemstilling omhandler, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse af børn og unge, og hvilke forhold der har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Specialet blev udarbejdet i perioden fra februar-juni 2023 i samarbejde med vejleder, Sine Agergaard, professor mso, PhD ved det Sundhedsvidenskabelige Fakultet Sport og Social Issues på Aalborg Universitet. Vi vil sige tak for dette samarbejde.

Gennem specialet vil alle deltagende informanter fremgå ved aliasser, da disse er blevet pseudonymiseret. Vi vil gerne sige et stort tak til alle de deltagende informanter til samskabelsesworkshops og inddragelsesworkshops, samt et tak til foreningsrepræsentanterne for, at vi måtte få indblik i deres forståelse af inddragelse af børn og unge. Endvidere vil vi gerne takke forskningsprojektet Assist for at danne rammen om vores speciale.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	1
2. State of the Art	4
2.1 <i>Præsentation af udvalgte artikler</i>	8
2.1.1 <i>Skolebaserede interventioner</i>	9
2.1.2 <i>“Efter skole” aktiviteter</i>	9
2.1.3 <i>Youth participatory action research (YPAR)</i>	10
2.1.4 <i>Reviews</i>	10
2.1.5 <i>Relevansen af denne undersøgelse</i>	11
3. Videnskabsteori	12
4. Teori	14
4.1 <i>Harts Ladder of Participation</i>	14
4.1.1 <i>Ikke-deltagelsesniveauer</i>	15
4.1.2 <i>Grader af deltagelse</i>	16
4.2 <i>Organisationsteori</i>	17
5. Metode	24
5.1 <i>Studiedesign</i>	24
5.2 <i>Det semistrukturerede interview</i>	25
5.3 <i>Observation og observationsroller</i>	25
5.4 <i>Informanter</i>	27
5.5 <i>Transskription og analysestrategi</i>	28
5.6 <i>Etik</i>	30
6. Analyse	32
6.1 <i>Præsentation af temaer</i>	32

6.2 Forståelse af inddragelse.....	33
6.3 Inddragelsesworkshoppen.....	35
6.4 Assists projektbeskrivelse og retningslinjer.....	39
6.5 Begrænsninger i processen	43
6.5.1 Eksterne begrænsninger.....	43
6.5.2 Interne begrænsninger	46
6.7 Opsummering	48
7. Diskussion	50
7.1 Resultat diskussion.....	50
7.2 Teori diskussion	52
7.3 Metode diskussion	55
8. Konklusion & perspektivering.....	58
9. Referenceliste.....	60

1. Indledning

Der er gennem tiden blevet et større fokus på børn og unges inddragelse i foreningslivet. Tilbage i 2011 udarbejdede Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI) et projekt rettet mod at øge børn og unges bevægelsesglæde og fysisk aktivitet, hvor målgruppen blev inddraget i beslutningsprocesser vedrørende aktiviteter (Jensen, Pedersen, & Larsen, 2011). Det øgede fokus på børn og unges inddragelse fremgår også i et nyopstartet projekt af Dansk Idrætsforbund (DIF). Et af fokuspunkterne for denne indsats er at samarbejde og involvere børn og unge i udviklingen af fremtidens idrætstilbud, da et bedre forhold til de unge er nødvendigt for at nå dem og udvikle idrætstilbud ud fra deres interesser (DIF, 2023).

Dog er disse nævnte initiativer ikke udbredte inden for forskning af idrætsfeltet, da den engelske forsker Melanie Lang (2022) blandt andet påpeger, at der er relativt lidt akademisk arbejde, der undersøger, hvorvidt og hvordan børn og unges synspunkter bliver inddraget i idrætsforeningers eller træneres praksis. Ydermere vil det være relevant at arbejde videre med dette felt, idet en tidligere undersøgelse viser, at otte ud af ti børn og unge, der deltager i foreningsidræt ikke føler, at de har indflydelse på deres egen træning (Trondman, 2011 citeret i Redelius & Larsson, 2016). Børn og unge, som ikke har en følelse af at have indflydelse på egen idrætsudøvelse, udviser en større tendens til at stoppe tidligere end andre børn og unge. Ungdomsidræt, som i stigende grad inddrager børn og unge i beslutningstagning om forhold, der vedrører deres egen idrætsdeltagelse, kan fremme uafhængighed, og derved skabe mere selvstændighed hos børn og unge til at træffe egne valg inden for idræt (Redelius & Larsson, 2016).

Flere idrætsforeninger har gennem tiden etableret eksempler på børneudvalg eller udformet forskellige online undersøgelser for at indsamle børn og unges perspektiver på deres idrætsdeltagelse (Lang 2022). Dog har trænere ofte en tendens til at tage kontrol over børn og unges idræt, hvilket kan medføre begrænsninger for børnenes indflydelse på beslutningstagning og uafhængighed (Redelius, Larsson 2016). Det, at mange idrætsorganisationer og trænere ikke inddrager børn og unge, er blevet forklaret med en udbredt udviklingsorienteret forståelse af børn, som ikke udviklede voksne. I denne forståelse er barndommen positioneret som en periode med umodenhed, inkompetence og irrationalitet (Lang, 2022). I idrætsforeninger bliver børn og unge vurderet ud fra deres alder og de tilhørende kompetencer, som de forventes at have udviklet, hvorfor idrætsforeninger ofte planlægger træning og træningsplaner baseret på børns alder og udviklingstrin (Lang 2022). Hvis idrætsforeningers opfattelse af børns udvikling er påvirket af den

udviklingsorienterede forståelse, vil dette potentielt betyde, at idrætsforeninger og trænere negligerer børnenes modenhed og kompetencer, hvorfor børnenes stemmer og holdninger ikke bliver inddraget (Lang 2022).

Der er altså behov for flere undersøgelser af, hvordan børn og unge kan blive inddraget i udviklingen af idrætstilbud. For at bidrage med viden på dette område vil vi tage udgangspunkt i projektet Assist, hvor der er blevet afprøvet forskellige muligheder for at inddrage børn og unge i forbindelse med en samskabelsesproces blandt lokale aktører (fra idræts- og boligforeninger, fritidsklubber m.v.), der er rettet mod at fremme trivsel og fysisk aktivitet blandt børn og unge i almene boligområder (Agergaard, Overgaard, & Simonsen, 2021). De udvalgte områder deler de samme kontekstuelle betingelser, og områderne bliver anset som low-income områder, hvor der er begrænsede muligheder for, at børn og unge kan dyrke fysisk aktivitet i idrætsfællesskaber (Agergaard, Overgaard et al. 2021).

Set i lyset af studier, der viser idrætsforeningers manglende inddragelse af børn og unge, har vi her at gøre med en såkaldt ekstrem case, da der i Assist-projektet er idrætsforeninger, som efterspørger inddragelse af børn og unge (Holst & Falkenskov, 2023). Således er det interessant at undersøge foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse samt hvilke forhold de har oplevet har haft betydning i processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter. En proces der rækker fra mødet med ikke idrætsaktive børn til at omsætte viden fra sådanne inddragelsesworkshops til praksis.

Formålet med dette speciale er at bidrage med viden om en proces, hvor børn og unge er blevet forsøgt inddraget, og hvilke udfordringer og muligheder foreningsrepræsentanter oplever ved sådan en proces. Mere konkret vil vi svare på følgende problemstilling:

Hvordan forstår foreningsrepræsentanterne inddragelse af børn og unge, og hvilke forhold har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter i almene boligområder?

I besvarelsen af dette spørgsmål benytter vi os af Roger Harts Ladder of Participation (1992) til at undersøge, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse af børn og unge. Dertil har vi yderligere valgt at tage overordnet udgangspunkt i organisationsteori, hvortil vi vil supplere med begreber fra Skille (2008; 2010) til den teoretiske ramme, idet begreberne samlet vil medvirke til en

besvarelse af, hvilke forhold der har betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter.

Denne undersøgelse er udformet som et multipelt casestudie, da vi undersøger vores problemstilling i tre forskellige boligområder, som hver fremstår som en enkeltstående case. Studiedesignet lægger op til at anvende forskellige metoder til indsamling af empiri, hvorfor vi vil gøre brug af både eksplorative observationer af inddragelsesworkshops og samskabelsesworkshop samt semistrukturerede interviews med foreningsrepræsentanter fra Assist. Vores indsamlede empiri vil blive behandlet ud fra tematisk analyse beskrevet af Braun et al. (2017).

Vi forventer, at specialet kan bidrage med viden om en proces, hvor børn og unge er blevet inddraget, samt foreningsrepræsentanternes oplevelse af forhold, der har haft betydning for, at idrætsforeninger og andre lokale aktører kan anvende den viden fra inddragelse, samt hvilke forhold der begrænser dem i at udvikle nye idrætsaktiviteter i almene boligområder. Den frembragte viden i dette speciale vil være relevant for Assist, da inddragelse af børn og unge kan medvirke til, at målgruppen vil finde de igangsatte aktiviteter mere interessante, da de selv har været med i udviklingen af aktiviteterne. Endvidere er viden fra denne undersøgelse relevant for idrætsforeninger og andre organisationer, som udvikler idrætsaktiviteter for børn og unge, da inddragelse kan være en fundamental faktor for, at flere børn og unge vil være idrætsaktive gennem ungdomsårene.

2. State of the Art

I dette afsnit udpeger vi den eksisterende litteratur, som har undersøgt lignende problemfelt som dette speciale. Vores litteratursøgning bidrager med viden, som kan danne grundlag for den empiriske undersøgelse af vores problemstilling, og senere til en diskussion af vores resultater. Nedenfor beskriver vi vores søgestrategi med tilhørende søgeprotokol og søgestreng, som er beskrevet mere udførligt i bilag (Bilag 1). Vi præsenterer dernæst den udvalgte litteratur med henblik på, hvad tidligere undersøgelser har beskæftiget sig med, samt hvad tidligere resultater har vist, der har relevans for vores speciale.

Vores søgning blev foretaget i databaserne Scopus, EBSCOhost og ProQuest. Scopus er en universel database, som er beskrevet som værende den største abstract og citations database af peer-reviewed litteratur (Elsevier, 2022). Dertil er vores søgning foretaget på EBSCOhost, som blandt andet indeholder databaserne *Academic Search Premier* og *SPORTDiscus*. Academic Search Premier er en tværfaglig fuldtekstdatabase, som er specifikt designet til akademiske institutioner, der tilbyder information indenfor alle områder af akademiske undersøgelser (EBSCOhost, 2023). SPORTDiscus er beskrevet som den mest omfattende, bibliografiske database, som dækker sport, fysisk aktivitet, motion og træning (EBSCOhost, 2023). Da vi var interesseret i at udbrede vores interessefelt, foretog vi også vores søgning i ProQuest, der blandt andet indeholder databaserne *Education Database*, *Social Science Database*, *Applied Social Sciences Index & Abstracts* og *Sports Medicine & Education Index*. Education Database indeholder studier på tværs af alle uddannelsesniveauer, og indeholder tusindvis af globale undersøgelser (ProQuest, 2023a). Social Science Database tilbyder akademiske tidsskrifter, som blandt andet indeholder samfundsvidenskab, kommunikation, uddannelse og sociologi (ProQuest, 2023a). Applied Social Sciences Index & Abstracts har et samfundsvidenskabeligt perspektiv, og er en database, som indeholder litteratur omhandlende sundhedsvæsenet, socialt arbejde, sociologi og psykologi (ProQuest, 2023a). Sports Medicine & Education Index indeholder studier om fysisk uddannelse, rekreation, coaching og træning samt sport sociologi (ProQuest, 2023b).

Litteratursøgningen er foretaget systematisk som bloksøgning. Her præsenterer hver blok forskellige relaterede søgetermer, som bliver sammensat for at indramme undersøgelsens interessefelt (Buus, Kristiansen, Tingleff, & Rossen, 2008). For at finde frem til relevante søgetermer foretog vi indledende søgninger for at screene litteraturen efter relevante keywords til egne søgetermer. Denne indledende proces medbragte forskellige søgetermer, hvor flere er

medtaget, og andre er udeladt, grundet irrelevante resultater. Den indledende proces medførte, at vi kunne sikre de udvalgte søgeterms relevans for vores interessefelt. Da vores søgning er foretaget systematisk, blev hver blok først søgt på enkeltvis. På denne måde sikrede vi også, at den enkelte blok frembragte relevant litteratur til vores undersøgelse. Herefter blev blokkene sammensat, som kunne resultere i den afsluttende søgning (Buus et al., 2008). De anvendte søgetermer er opdelt i tre forskellige blokke, som fremgår i nedenstående (Tabel 1).

AND			
O R	Blok 1 - Inddragelse af børn og unge	Blok 2 - Intervention	Blok 3 - Sport og fysisk aktivitet
	“Children involvement”	Intervention	Sport
	Co-determination	Program	Sports
	“Children part-taking”	“Participatory action research”	“Physical activity”
	“Decision-making process”		Exercise
	“Children led”		Fitness
	“Youth led”		

Tabel 1 viser de forskellige søgetermer i de opdeltte blokke, som er anvendt til bloksøgningen.

Den første blok henviser til inddragelse af børn og unge. Her indgår søgetermer, som i flere tilfælde er sammensat med begreber om børn og unge. I indledende søgninger havde vi opstillet søgetermerne for inddragelse enkeltvis, hvor en fjerde blok skulle fungere som et “børn og unge filter” i søgningen. Dog resulterede dette i flere irrelevante artikler, som blandt andet omhandlede interventioner om trænernes eller forældres perspektiv på børns deltagelse i interventioner. Dette betød, at vi valgte at sammensætte inddragelsesbegreber med børn og unge og dernæst screene for studier, hvor børn og unge blev inddraget i udviklingen af interventioner. Dette betyder endvidere, at søgetermer, som indrammer “deltagelse” eller “inklusion” ikke er medtaget, da dette giver mange studier omhandlende børn og unges deltagelse eller inklusion i idræt, hvorimod vi er interesseret i processer, hvor børn og unge bliver inddraget i idræt. I denne forbindelse var “empowerment” også en søgeterm, som vi foretog indledende søgninger med, da denne søgeterm bliver anvendt af andre undersøgelser. Dog udvidede “empowerment” ikke vores søgefelt i de anvendte databaser, hvorfor denne søgeterm ikke har relevans for søgningen. I denne blok indgår “decision-making process”,

blandt andet som en søgeterm tidligere litteratur har anvendt, hvorfor vi også har medtaget denne. Dog giver denne søgeterm flere irrelevante artikler i resultaterne, da tidligere litteratur har foretaget flere undersøgelser om patienters beslutningstagen i forbindelse med skader og sygdom, som ikke har relevans for vores speciale. For at sikre denne søgeterms relevans foretog vi en søgning uden søgetermen efter udvælgelsesprocessen, som resulterede i mange færre hits. Dertil var flere artikler, som vi havde udvalgt, ikke blandt resultaterne uden søgetermen, hvorfor vi har beholdt denne søgeterm.

Vores anden blok indeholder søgetermer om interventioner. Intervention er grundlæggende i vores speciale, da vi netop følger en intervention i forskellige udvalgte boligområder, som har til formål at inddrage børn og unge. Indledningsvis havde vi valgt at anvende “action research” i blokken, som vi har ændret til “participatory action research”, da denne søgeterm er anvendt i flere relevante artikler. Dette har bidraget til søgningen, da vores interessefelt kan være vanskeligt at indramme. Grundet brugen af frasesøgning, hvor citationstegn indrammer søgetermer, bliver en specifik rækkefølge af søgetermerne fastsat (Buus et al., 2008). Ved at tilføje “participatory action research” bliver søgetermen udvidet, således studier, som både indeholder “participatory action research” og “action research” i titel, abstract eller keywords, bliver identificeret, hvilket har udvidet resultaterne i litteratursøgningen.

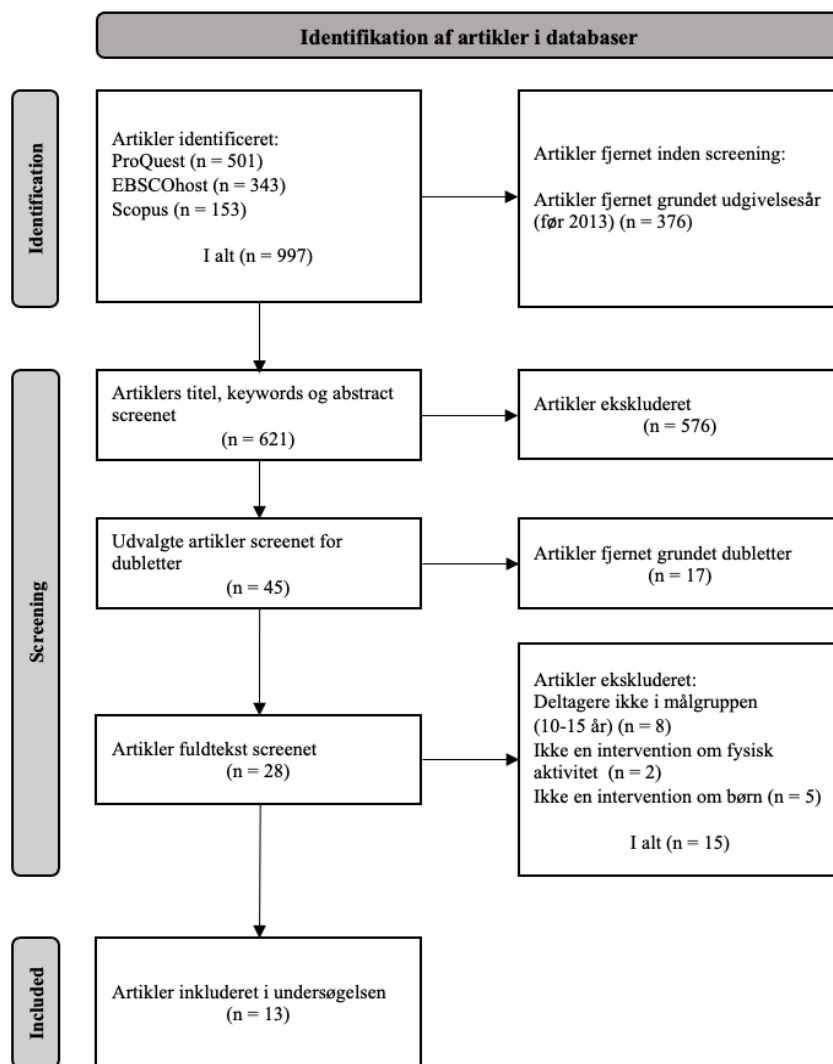
I den tredje blok anvender vi søgetermer om sport og fysisk aktivitet. Denne blok er medtaget for at sikre, at artiklerne omhandlede et perspektiv af sport eller fysisk aktivitet, da vores indledende søgninger resulterede i mange hits, hvor litteraturen havde undersøgt børn og unges inddragelse i interventioner om blandt andet skoleaktiviteter, sygdomsforløb eller politiske forslag. Søgetermerne om “sport” fremgår både i ental og flertal, da vi indledningsvis havde anvendt trunkering ved denne søgeterm. Dette betyder, at forskellige variationer af søgetermen indgår i søgningen (Buus et al., 2008). Dog gav trunkering et utilstrækkeligt resultat ved blandt andet at medtage søgetermer som “sportsmanship” og “sportsmanagement”, hvorfor vi vurderede, at “sport” i både ental og flertal gav et bedre resultat af artikler for vores interessefelt.

Til at indramme vores udvælgelsesproces af relevant litteratur har vi opstillet følgende inklusionskriterier. Udvalgte artikler skal: 1. indeholde relevant forskning, som har fokus på børn og unges inddragelse i interventioner, 2. være interventioner om børn og unges deltagelse i sport eller fysisk aktivitet, 3. være nyere litteratur (seneste 10 år), hvor litteratur før 2013 ikke vil blive

medtaget, 4. være skrevet på dansk eller engelsk, og 5. være peer-reviewed artikler, hvorfor bøger, bogkapitler eller notater ikke vil blive medtaget.

Ovenstående kriterier har haft indflydelse på udvælgelsesprocessen, da vi ville sikre at finde relevante artikler til undersøgelsen. Da vores undersøgelse indgår i et interessefelt, hvor tidligere litteratur har beskæftiget sig med børn og unges deltagelse i interventioner, måtte vi tage højde for vores inklusionskriterier for at finde litteratur, som havde fokus på børn og unges inddragelse i interventioner.

Den endelige søgning resulterede i 997 hits, som blev reduceret til 621 hits ved at afgrænse årstallet for publikation til de seneste 10 år. De 621 hits fordelt på de tre databaser blev screenet for titel, abstract og keywords, som resulterede i 45 udvalgte artikler. I denne forbindelse screenede vi de udvalgte artikler for dubletter, hvor 17 dubletter blev identificeret. Dermed blev 28 artikler udvalgt til fuldtekst screening for at sikre artiklernes relevans for vores speciale. I denne proces måtte vi ekskludere 15 artikler, da deres undersøgelser ikke stemte overens med vores interessefelt. Hele processen med udvælgelsen af artikler fremgår i nedenstående figur 1.



Figur 1 viser PRISMA Flowchart.

2.1 Præsentation af udvalgte artikler

De udvalgte artikler præsenterer forskellige undersøgelser, hvor børn og unge er blevet inddraget i udviklingen af interventioner om idræt og fysisk aktivitet. Ud af de 28 udvalgte artikler, som blev fuldtekst screenet, opfyldte 13 artikler vores inklusionskriterier. De 13 inkluderede artikler anvendte både kvantitative metoder (n=6), kvalitative metoder (n=4) og mixed-method tilgange (n=3) til dataindsamling. Derudover beskrev artiklerne flere forskellige former for interventioner: fem artikler involverede skolebaserede interventioner, to artikler designede “efter skole” interventioner, fire artikler beskæftigede sig med youth participatory action research (YPAR), og de resterende to var scoping reviews.

2.1.1 Skolebaserede interventioner

I de fem artikler vedrørende skolebaserede interventioner var sundhedsfremme og forbedringen af denne gennem inddragelse af børn og unge et fremtrædende tema. For at opnå positive resultater angående sundhedsfremme hos børn og unge kan en peer-ledet tilgang bidrage til at forbedre børn og unges livsstil, da Tarro et al. (2017) og Tarro et al. (2019) blandt andet fandt, at peer-lede aktiviteter forbedrede antallet af fysiske aktivitetstimer hos piger efter ti måneder. Dertil er en peer-ledet model, ifølge Llauro et al. (2015), mere effektiv til at opnå positive resultater i børn og unges sundhedsadfærd end voksen-ledet modeller. Ydermere kan inddragelse af børn og unge skabe en større forståelse for de unges interesser, tanker samt hvilke hindringer de oplever ved fysisk aktivitet (O'reilly, Wiltshire, Kiyimba, & Harrington, 2022; Woodgate & Sigurdson, 2015). Dertil erkender Woodgate & Sigurdson (2015), at børn og unge besidder værdifuld viden og færdigheder, hvorfor en meningsfuld inddragelse af børn og unge øger sandsynligheden for, at de udviklede aktiviteter bliver accepteret og benyttet af børnene. I forbindelse med dette beskriver studiet yderligere, at unge, som bliver inddraget gennem roller, hvor de fremstår som ledere, kan have positive ændringer for det omkringliggende miljø. På trods af de positive bidrag, som inddragelse af børn og unge kan medvirke til, fremgår der også ulemper ved denne proces, hvis der opstår uoverenstemmelser i forståelsen af aktiviteterne blandt de involverede børn og voksne (O'reilly et al., 2022).

2.1.2 "Efter skole" aktiviteter

I vores litteratursøgning identificerede vi også to artikler, som omhandlede interventioner, hvor børn og unge blev inddraget i udvikling af aktiviteter i fritiden. En brugercentreret proces kan skabe forståelse for børn og unges interesser, motivation og læring, hvorfor processen kan fremstå som et pædagogisk værktøj til at mindske antallet af børn og unge, som ikke er engageret for at dyrke fysisk aktivitet (Nuñez Enriquez & Oliver, 2022). Der bliver beskrevet et stort potentiale i at inddrage og engagere børn og unge i fritidsaktiviteter, da det kan medvirke til positiv udvikling af børns personlige egenskaber. García-Poole, Byrne & Rodrigo (2018) påpeger, at inddragelse af børn og unge i fritidsaktiviteter vil fremme børnenes kompetence opfattelse, samt medføre en positiv ændring i deres kognitive tilstand. Børnenes deltagelse i fritidsaktiviteter i lokalområdets foreningsliv falder jo ældre børn bliver, dog vil en større grad af inddragelse af børn og unge have positiv indflydelse på børnenes deltagelse i fritidsaktiviteter (García-Poole et al., 2018).

2.1.3 Youth participatory action research (YPAR)

Gennem vores litteratursøgning blev vi gjort opmærksom på flere artikler, som benyttede sig af designet YPAR. Artiklerne inddrager børn og unge i udviklingen af forskellige interventioner, hvilket i sidste ende vil forbedre effektiviteten af de udviklede interventioner, da et sådan insider perspektiv inkluderer børnenes indsigt i deres eget liv (Abraczinskas & Zarrett, 2020; Anselma et al., 2019; Hopper & McHugh, 2020). Inddragelse af børn og unge i interventioner er, ifølge Abraczinskas & Zarret (2020), nødvendige grundet samfundets paradigme om, hvad børn og unge er i stand til at udrette. Desuden kan inddragelse af børn og unge i interventioner medføre læring, da børn og unge udvikler nye færdigheder, da de lærer at strukturere deres ideer, kommunikere, reflektere, tale overfor andre mennesker samt udvikle kritisk tænkning (Anselma et al., 2019; Hopper & McHugh, 2020). Endvidere viser denne gruppe af studier, at børn og unge udvikler større autonomi og ejerskab af interventionen gennem inddragelse, hvilket medfører en højere motivation hos den enkelte (Anselma et al., 2019).

Det viser sig også, at tid er afgørende, når børn og unge skal være inddraget i interventioner, da det at skabe en forandring gennem YPAR processer vil tage tid. Det lader også til at være svært for de ansvarlige organisationer at beslutte, hvornår man skal give børn og unge det fulde ansvar, da børnene ikke kan udføre alle deres ideer i praksis, når interventionen bliver til i et samarbejde mellem børn og voksne (Abraczinskas & Zarrett, 2020; Anselma et al., 2019; Anselma, Chinapaw, & Altenburg, 2020). Anselma, Chinapaw & Altenburg (2020) fremhæver, at inddragelse af børn og unge kan skabe udfordringer, da det var svært at opretholde børnenes interesse og motivation for den pågældende intervention. På trods af større fokus på inddragelse af børn og unge understreger Hopper & McHugh (2020), at unge ofte virker uinteresserede i den kontekst, som de bliver inddraget i, hvorfor de fremstår som passive og ikke aktive deltagere i udviklingen af interventioner. Dog udviser børn og unge større engagement og deltagelse, når voksne i interventioner viser interesse for børn og unge gennem samtale. Dette medvirker til øget autonomi hos børn og unge, hvilket betyder, at de er mere engagerede, og potentielt vil begynde at indtage aktive lederroller i udformning af interventioner (Hopper & McHugh, 2020).

2.1.4 Reviews

Ud af de 13 inkluderede artikler blev to artikler identificeret som scoping reviews. Begge reviews udforsker den allerede eksisterende forskningslitteratur omhandlende børn og unges inddragelse i

udviklingen af interventioner vedrørende fysisk aktivitet (Christensen, Elsborg, Melby, Nielsen, & Bentsen, 2020; Jourdan et al., 2016). Disse reviews tydeliggør, at peer-to-peer er en positiv inddragelses tilgang, da unge mennesker er særligt modtagelige for indflydelse fra jævnaldrende, hvilket vil påvirke unges værdier og beslutningstagning positivt. Gennem inddragelse af børn og unge i interventioner, hvor børn og unge bliver anset som ledere, sker der positive forbedringer i deres fysiske aktivitetsniveau (Christensen, Elsborg, Melby, Nielsen, & Bentsen, 2020). Dog er der få interventioner, hvor fokus er på et samarbejde mellem skoler og lokale interessenter vedrørende børn og unges inddragelse (Jourdan et al., 2016).

2.1.5 Relevansen af denne undersøgelse

Med hensyn til ovenstående mener vi, at det vil være interessant at undersøge, hvordan foreningsrepræsentanter forstår inddragelse, samt hvilke forhold der har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter i almene boligområder. Netop denne vinkel fremgår som interessant, da ingen af ovennævnte artikler har taget idrætsforeningers perspektiv på inddragelse af børn og unge. Derfor vurderer vi, at der er manglende undersøgelser af inddragelse, som fokuserer på idrætsforeningers perspektiv, hvilket vores undersøgelse vil bidrage med.

3. Videnskabsteori

Videnskabsteoretisk tager vi udgangspunkt i Herbert Blumers beskrivelse af symbolsk interaktionisme, hvis ontologiske og epistemologiske perspektiver vil blive beskrevet nedenfor. Yderligere vil vi forklare de grundlæggende antagelser inden for symbolsk interaktionisme, samt beskrive, hvordan antagelserne er relevante i vores undersøgelse. Afslutningsvis vil vi beskrive, hvordan vores videnskabsteori har indflydelse på vores valg af metode.

Gennem tiden er George Herbert Mead blevet krediteret for at genskabe et grundlæggende arbejde omkring forståelsen af menneskelig adfærd (Benzies & Allen, 2001). Disse tanker er blevet fortolket af Herbert Blumer, som med udgangspunkt i Meads tanker opfandt udtrykket symbolsk interaktionisme (Benzies & Allen, 2001; Carter & Fuller, 2015). Symbolsk interaktionisme har sine rødder i socialpsykologien, og er et teoretisk perspektiv, som adresserer den måde, hvorpå samfundet bliver skabt og vedligeholdt gennem meningsfulde interaktioner mellem individer (Carter & Fuller, 2015).

En grundforståelse inden for symbolsk interaktionisme er, at individer handler ud fra den betydning og mening, som en genstand har for dem. Individet og den kontekst, som individet eksisterer i, er uadskillelige, hvorfor den sociale verden er skabt ud fra menneskelige interaktioner (Benzies & Allen, 2001; Carter & Fuller, 2015). Symbolske interaktionister antager hermed, at menneskelig adfærd er dynamiske processer, hvor individer kontinuerligt fortolker og definerer andre individer og deres handlinger. Individet bliver i symbolsk interaktionisme opfattet som en autonom agent, der medvirker til at skabe den ydre sociale verden, som vi lever i. Dette vil sige, at verden eksisterer adskilt fra individets opfattelse af den, samt uanset om verden bliver erfaret eller ej, hvorfor udgangspunktet inden for symbolsk interaktionisme er en objektiv ontologi. Yderligere bliver det epistemologiske perspektiv anset som subjektivt, da individets viden og fremtid bliver formet gennem en meningsfortolkning af interaktioner i miljøet (Benzies & Allen, 2001; Carter & Fuller, 2015). Ifølge Blumer bliver et individs mening hermed fortolket og dannet gennem interaktionsprocesser mellem eksisterende individer i den sociale verden. I vores undersøgelse er inddragelse af børn og unge fokuspunktet. Denne inddragelse kan netop blive anset som en interaktionsproces mellem børn og unge og de deltagende aktører i Assist, hvilket, ifølge symbolske interaktionister, vil føre til meningsfortolkninger. Et grundlæggende princip inden for symbolsk interaktionisme er dermed baseret på, at mennesker skal blive betragtet i sammenspil med det omkringliggende miljø.

Blumers tilgang til symbolsk interaktionisme bygger på tre grundlæggende antagelser (Benzies & Allen, 2001; Carter & Fuller, 2015). Den første antagelse bygger på, at individer handler både individuelt og kollektivt i den sociale verden ud fra de betydninger, som objekter bliver tildelt, hvorfor individer ikke reagerer direkte på objekterne, men handler ud fra den mening objekter har for individet. Kommunikation, inden for symbolsk interaktionisme, foregår gennem brug af symboler, hvor verden bliver fortolket gennem disse symboler. Symbolerne indgår hermed i individers interaktionsprocesser, og er sprog og forskellige tegn skabt ud fra en fælles meningshorisont mellem individer (Benzies & Allen, 2001; Carter & Fuller, 2015). I vores undersøgelse kan symboler fremstå som sproget mellem aktørerne i Assist samt sproget mellem børn og voksne til inddragelsesworkshops.

Anden antagelse er, at mening bliver afledt gennem den sociale interaktion, som opstår mellem individer (Benzies & Allen, 2001; Carter & Fuller, 2015). Med andre ord er handlinger skabt gennem en fælles meningskonstruktion med de omkringliggende omgivelser. Denne antagelse vil eksempelvis komme til udtryk i vores undersøgelse af den fælles meningskonstruktion, som fremkommer mellem aktørerne til samskabelsesworkshops og inddragelsesworkshops om, hvilke aktiviteter som skal blive igangsat i området.

Den tredje antagelse bygger på, at betydninger bliver modificeret og håndteret gennem en fortolkningsproces mellem individer i det omkringliggende samfund (Benzies & Allen, 2001; Carter & Fuller, 2015). Dette perspektiv deler vi ved at undersøge, hvordan idrætsforeningerne oplever forhold, der har betydning for dem i processen med inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

Symbolsk interaktionisme understøtter brugen af både kvalitative og kvantitative metoder, hvorfor brugen af flere metoder er accepteret (Benzies & Allen, 2001). I vores undersøgelse benytter vi både semistrukturerede interviews og eksplorative observationer for at indsamle empiri. Ved brug af det semistrukturerede interview vil en fælles meningshorisont og viden blive skabt mellem interviewer og den interviewede (Kvale & Brinkmann, 2009). Dette vil føre til en fælles forståelse mellem os og foreningsrepræsentanterne. Derudover vil brug af observationer skabe et fokus på interaktioner mellem de observerede parter (Ottesen, 2015), hvor mening bliver skabt i en interaktion med den omkringliggende verden. Vores valg af metoder vil blive uddybet efter en gennemgang af den teoretiske ramme for specialet.

4. Teori

I dette afsnit beskriver vi den teoretiske begrebsramme, hvor vi tager udgangspunkt i Roger Harts beskrivelse af Ladder of Participation (Hart, 1992). Harts beskrivelse af de forskellige niveauer for ikke-deltagelse og grader af deltagelse vil give en forståelse for, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse. Yderligere anvender vi organisationsteori, beskrevet ved ny-institutionel teori, og supplerende begreber fra translationsteori beskrevet af Skille (2008; 2010), hvor vi mere konkret vil anvende begreberne; *Bricolage (Symbolsk og Substantiv)*, *Translation*, *Konvention*, *Organisatorisk felt*, *Legitimitet*, *Isomorfisme (Mimetisk, Normativ, Tvangsmæssig)*, *Bandwagon effekt*, *Dekobling*, og *Modstand mod forandring*. Disse begreber vurderer vi vil være behjælpelige til at besvare, hvilke forhold har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

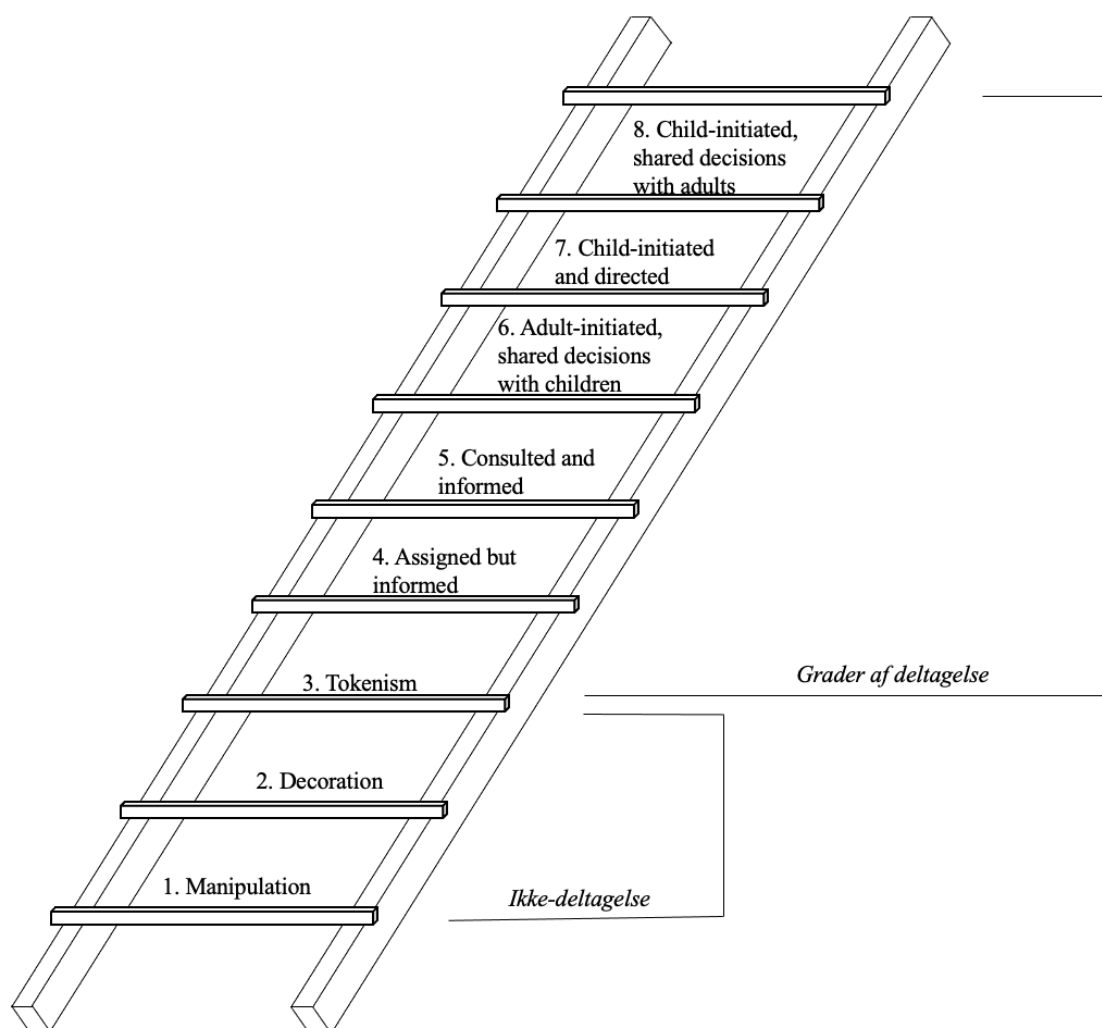
4.1 Harts Ladder of Participation

Harts model blev udviklet for at finde effektive måder at involvere børn og unge på (Hart, 2008). Tidligere forskere havde i stigende grad forsøgt at involvere børn, men det var en udfordring at finde effektive måder at arbejde med unge på, hvorfor Hart udviklede modellen Ladder of Participation (Hart, 2008). Modellen blev tilbudt som et skema for at hjælpe med at bringe et kritisk perspektiv til et emne, som var mangelfuld (Hart, 2008). Modellens kvalitet har været dens anvendelighed til at hjælpe forskellige faggrupper og institutioner til at gentænke, hvordan de arbejder med børn og unge. Modellen fremstår med en enkelhed og klarhed af mål, hvilket gør det muligt at arbejde systematisk med inddragelse (Hart, 2008).

Hart (1992) påpeger, at princippet bag Ladder of Participation er involvering og deltagelse, hvor han mener, at involvering skaber motivation. Dertil henviser deltagelse til processen med beslutninger, som påvirker individets liv i det samfund, som individet lever i. I dette speciale forbinder vi involvering og deltagelse med inddragelse. Børn og unge kan deltage i at designe og styre projekter sammen, hvis de føler et ejerskab. Hvis dette ikke er tilfældet, vil de ikke udvise deres kompetencer (Hart, 1992). Med andre ord mener Hart (1992), at involvering fremmer motivation, som også fremmer kompetence. I denne undersøgelse vil modellen blive anvendt til at beskrive, hvordan foreningsrepræsentanter forstår inddragelse.

Ladder of Participation er opdelt i otte niveauer. Niveauerne i modellen forklarer, i hvilken grad børn og unge ikke er deltagende eller er deltagende. Niveauerne er adskilt af to sektioner; *ikke-*

deltagelse og grader af deltagelse. Niveauerne for ikke-deltagelse er; 1. *Manipulation*, 2. *Decoration* og 3. *Tokenism*. Niveauerne for grader af deltagelse er; 4. *Assigned but informed*, 5. *Consulted and informed*, 6. *Adult-initiated, shared decisions with children*, 7. *Child-initiated and directed*, og 8. *Child-initiated, shared decisions with adults* (Hart, 1992).



Figur 2 viser en modificeret model af Ladder of Participation inspireret fra Hart (1992).

4.1.1 Ikke-deltagelsesniveauer

Det laveste niveau i modellen er 'Manipulation'. Dette henviser til, at voksne bruger børn i projekter, hvor det ligner, at børn bliver inddraget. I dette tilfælde har børn ikke nogen forståelse for, hvad de deltager i, og derfor forstår børnene ikke deres handlinger. Hart (1992) nævner, at manipulation er en situation, hvor børn bliver konsulteret, men ikke får feedback. Et eksempel herpå, nævner Hart (1992), er, når børn laver tegninger af noget, såsom deres ideelle legeplads,

hvor de ansvarlige voksne samler tegningerne og analyserer ideerne for at komme med “børnenes design” til en legeplads. Dog bliver analyseprocessen ikke delt med børnene, hvorfor børnene ikke ved, hvordan deres ideer bliver anvendt.

Det andet niveau i modellen, ‘Decoration’, refererer til situationer, hvor voksne bruger børn til at påvirke emner eller deres egen utilfredshed (Hart, 1992). Det kan være tilfælde, hvor børn får tildelt symboler, eksempelvis t-shirts med udsagn omhandlede et emne, som børnene i lav grad har en viden om. Forskellen mellem ‘Decoration’ og ‘Manipulation’ er, at voksne ikke lader som om, at projektet er inspireret af børn, men børnene bliver brugt til at styrke voksnes holdninger og meninger på en indirekte måde (Hart, 1992).

Det tredje niveau i modellen er ‘Tokenism’. Hart (1992) argumenterer for, at børn i nogle tilfælde deltager på dette niveau, og i andre tilfælde deltager børnene ikke. Dette skyldes, at tokenism beskriver de tilfælde, hvor børn ser ud til at få tildelt en stemme, men de har ofte intet valg i forhold til emnet eller måden, som de skal kommunikere på. På dette niveau har børnene heller ikke nogen mulighed for at formulere deres egne meninger, hvorfor børn og unges deltagelse bliver et symbol på inddragelse, da voksne reelt ikke lytter til børnenes stemme (Hart, 1992).

4.1.2 Grader af deltagelse

Det fjerde niveau kalder Hart for ‘Assigned but informed’. Her er der en række krav for, at et projekt tager højde for børns deltagelse (Hart, 1992). Kravene er som følgende; 1. børnene forstår intentionerne med projektet, 2. de ved, hvem der træffer beslutningerne vedrørende deres involvering og hvorfor, 3. de har en meningsfuld rolle, og 4. de melder sig frivilligt til projektet efter, at projektet er blevet tydeliggjort for dem. Et eksempel på dette niveau er, hvis børn eller unge bliver tildelt et projekt eller en rolle i stedet for selv at komme med ideen. Dog kan børnene i dette tilfælde, hvis de bliver undervist i at lære om og engagere sig i projektet eller rollen, have en følelse af ejerskab over det.

Det femte niveau, ‘Consulted and informed’, henviser til situationer eller projekter, hvor børn arbejder som konsulenter for voksne. Her er projektet designet og drevet af voksne, men børnene forstår processen, og deres meninger bliver behandlet af de voksne (Hart, 1992). For at dette niveau er opfyldt, skal børnenes rolle og mening tages alvorligt af de voksne, samt de voksne skal forklare børnene, hvilke indflydelser børnene har haft i den afgørende beslutning.

Det sjette niveau, ‘Adult-initiated, shared decisions with children’, beskriver Hart (1992), som projekter der bliver igangsat af voksne, men beslutningstagningen er delt med børn og

unge. Her bliver børn og unge inddraget i planlægning og udvikling, og det vigtigste er, at de voksne ikke har nogle forudindtagede antagelser om, hvad børnenes meninger og holdninger er.

Det næstsidste niveau kalder Hart (1992), 'Child-initiated and directed'. Dette er tilfælde, hvor børn selv udtænker og leder et projekt, uden nogen form for voksen indblanding eller vejledning. Når forholdene er tilpasset og understøttende for børn, kan de ifølge Hart (1992) i en ung alder arbejde sammen og designe projekter. På dette niveau er voksne bevidste om børnenes igangværende projekter, men de involverer sig ikke, således projektet udelukkende er udviklet og ledet af børn og unge. På dette niveau fortæller børn og unge ofte ikke voksne om deres ideer af frygt for, at de voksne vil tage over.

Det sidste niveau i modellen er 'Child-initiated, shared decisions with adults'. Dette niveau forekommer, når et projekt er udtænkt og ledet af børn og unge, men de føler sig komfortable i deres projekter og roller til at involvere voksne uden frygt for, at de voksne tager over (Hart, 1992). Således deler børnene projektidéer og forslag med de voksne for at få input, men børnene står i sidste ende med beslutningerne. Hart (1992) mener, at dette niveau er det mest deltagende niveau i modellen, fordi børnene stoler på de voksne.

I vores undersøgelse vil vi anvende Ladder of Participation til at analysere, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse. Som gennemgået ovenfor findes der, ifølge Hart (1992), mange forskellige niveauer for inddragelse af børn og unge. Derfor danner Ladder of Participation grundlag for vores forståelse af inddragelse, som bliver operationaliseret i vores interviewspørgsmål samt anvendt i analysen af interviews og feltnoterne fra observationer.

4.2 Organisationsteori

Organisationer er sociale systemer, som er konstrueret for at løse bestemte opgaver og mål i en bestemt kontekst (Jacobsen & Thorsvik, 2014). Organisationer er bestående af menneskelige relationer, som samarbejder om at realisere organisationens mål. En organisation vil være præget af en formalisering, hvor bestemte regler, adfærd og instrukser gør sig gældende (Bakka & Fivelsdal, 2019). Grundet dette er kompleksitet et centralt begreb inden for organisationsteori, da organisationer indeholder forskellige komponenter (Bakka & Fivelsdal, 2019). Organisationer har kun en bestemt mængde ressourcer til rådighed, og er hele tiden afhængig af ressourcer fra omgivelserne for at kunne opretholde organisationen. I forbindelse med vores speciale definerer vi idrætsforeningerne som organisationer. Dog skiller idrætsforeningerne sig ud fra andre normale

organisationer i vores undersøgelse, da de er blevet tildelt ekstra ressourcer af Assist-projektet til at udvikle og igangsætte idrætstilbud for børn og unge i almene boligområder (Agergaard, Overgaard, & Simonsen, 2021). Derved vil idrætsforeningerne i vores undersøgelse potentielt have bedre muligheder for at kunne igangsætte idrætsaktiviteter.

Skille (2008) argumenterer for et behov for teoretisk udvikling, hvis analysen af de lokale idrætsforeninger og deres forhold til central idrætspolitik skal blive analyseret. I denne forbindelse bliver det ny-institutionelle perspektiv kombineret med translationsbegrebet af Skille (2008) for at indfange, at den centrale idrætspolitik ikke blot bliver implementeret på et lokalt niveau, men oversat (Skille, 2008). Dette perspektiv på ny-institutionel teori er relevant i vores speciale, da vi netop fokuserer på, hvilke forhold der har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter.

Ny-institutionel organisationsteori giver i sig selv en forståelse af, hvordan organisationer opfører sig, samt hvilke konsekvenser denne opførsel fører med sig (Greenwood et al., 2008 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Organisationers institutionelle kontekst er et centralt aspekt inden for ny-institutionel teori, da konteksten danner rammen for, hvad der er acceptabelt adfærd. Ifølge teorien er konteksten afgørende for at forstå organisationers ageren, hvilket er i overensstemmelse med vores videnskabsteoretiske forståelse, da konteksten og interaktioner har en afgørende betydning for forståelsen af den mening, som vi tillægger ting.

Inden for ny-institutionel teori findes der en dobbelthed, da teorien på den ene side fremhæver, at organisationer tilpasser sig de konstruerede retningslinjer for at opnå legitimitet fra feltet (Nissen & Wagner, 2016). Modsat dette har organisationer dog mulighed for at agere ud fra egne normer, regler og logikker, hvilket i sidste ende muliggør, at ikke alle organisationer agere ens til trods for, at organisationerne tager del i samme institutionelle kontekst (Oliver, 1991; Thornton et al., 2012 citeret i Nissen & Wagner, 2016). På baggrund af dette fremstår organisationer ikke som homogene aktører, hvorfor det institutionelle perspektiv har udviklet sig over tid (Nissen & Wagner, 2016), og er blandt andet blevet kombineret med begreberne translation og bricolage for at understrege en varierende ageren blandt organisationer.

Skille (2008) kalder supplementet til ny-institutionel teori for translationsteori, hvor begreberne *bricolage* og *translation* er centrale. Bricolage refererer til re-kombinationen af eksisterende institutionelle elementer inden for et felt eller en organisation, hvor aktører skaber nye institutionelle løsninger ved at rekombinere elementer i deres praksis (Skille, 2008). Skille (2010)

beskriver to forskellige former for bricolage; *symbolsk bricolage* og *substantiv bricolage*. Symbolsk bricolage refererer til løsninger på problemer, som er acceptable og legitime i den organisatoriske kontekst, men strukturer bliver kun adopteret overfladisk i organisationen og ikke implementeret i praksis (Skille, 2008). I denne undersøgelse bliver symbolsk bricolage relevant i tilfælde af, at idrætsforeningerne deltager i udviklingen af acceptable og legitime løsninger på inddragelse af målgruppen, uden at inddrage målgruppens behov og ønsker af aktiviteter i praksis. Sådan en situation kan forekomme, hvis idrætsforeningen eksempelvis ikke finder løsninger eller aktiviteter relevant for foreningen. Modsat symbolsk bricolage henviser substantiv bricolage til at finde logiske løsninger på specifikke problematikker, som bliver implementeret i praksis (Skille, 2010). I tilfælde af at idrætsforeningerne i vores undersøgelse oversætter og forstår de idéer, logiske løsninger og aktiviteter, som børnene udviklede til inddragelsesworkshops, vil idrætsforeningerne implementere aktiviteterne i praksis. Hvorvidt symbolsk- eller substantiv bricolage forekommer i vores undersøgelse er påvirket af måden idrætsforeningerne oversætter og forstår de idéer, forslag og løsninger, der bliver præsenteret.

Translation refererer til importering af nye institutionelle elementer uden for det undersøgte felt eller organisation (Skille, 2008). Translation indebærer mere specifikt, at nye idéer bliver kombineret med allerede eksisterende institutionelle praksisser og på den måde omsat til den lokale praksis (Skille, 2008). I vores undersøgelse bliver oversættelsesbegrebet helt fundamentalt, da det kan hjælpe til at beskrive, hvordan de forskellige idrætsforeninger oversætter de vedtagne forslag og løsninger fra inddragelsesworkshops til praksis, når aktiviteterne skal implementeres i boligområderne. Dertil er translation relevant at tage højde for, da forholdet mellem mennesker, idéer og objekter er nødvendige at forstå for at kunne beskrive en organisatorisk forandring (Skille, 2008).

Da organisationerne i vores undersøgelse bliver påvirket af organisatoriske forandringer, finder vi det relevant også at tilføje begrebet *konvention* til den teoretiske begrebsramme. En konvention er en skriftlig aftale om, hvordan tingene skal være, og hvad der er tilladt/forbudt og/eller passende (Skille & Stenling, 2018). I institutionel teori beskriver konventioner passende adfærd. Skille & Stenling (2018) foreslår, at en forståelse af konvention er som kernen i en handlingsteori, der repræsenterer både agenten og strukturen. Konventioner refererer dermed både til interne og eksterne eller delte handlinger og interaktioner for individer samt forståelser af passende handlinger og interaktioner i feltet.

Skille & Stenling (2018) beskriver, at konventioner omfatter en dobbeltsidet beskrivelse, hvor kognitive strukturer på den ene side bliver anvendt, når individer handler i verden og fortolker omgivelser for at skabe mening og værdi. På den anden side bliver social struktur skabt af individuelle aktørers handlinger og interaktioner, som giver muligheder og rammer for nye handlinger, hvilket også betyder, at nye handlinger reproducerer og ændrer strukturerne konstant (Skille & Stenling, 2018). I denne forbindelse er det relevant at anvende konventionsbegrebet i vores undersøgelse, da de deltagende repræsentanter fra de forskellige organisationer, gennem deres handlinger og interaktioner, kan være med til at ændre konventionerne i samskabelsen.

Inden for ny-institutionel teori er begrebet *organisatorisk felt* centralt (Scott, 1995 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Et organisatorisk felt består, ifølge Scott (1995), af organisationer som regelmæssigt interagerer med hinanden. Dog indeholder et felt også en forståelse for, hvorfor og hvordan en organisation agerer (Wooten & Hoffman, 2008 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Gennem nyere teoriudvikling er der blevet etableret en forståelse af, at feltperspektivet ofte består af flere modstridende logikker, hvorfor et felt fremstår som heterogen og ikke homogen, hvilket stiller krav til organisationers ageren og løsninger.

Relateret til en idræts kontekst, og dermed vores undersøgelse, vil en idrætsforening have en tæt dialog og samarbejde med andre offentlige indsatser såsom skoler og fritidsinstitutioner, samt yderligere have samarbejde med andre idrætsforeninger i det omkringliggende område (Nissen & Wagner, 2016). Hermed vil det organisatoriske felt i dette speciale fremkomme gennem den interaktion, der er mellem de deltagende aktører i Assist-projektet. Disse aktører kommer fra forskellige offentlige organisationer, hvorfor modstridende logikker kan komme til udtryk, som kan påvirke foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen med inddragelse af børn og unge. Ifølge Nissen & Wagner (2016) vil de omkringliggende organisationer være medvirkende til at pålægge et pres på idrætsforeningen, i form af en bestemt accepteret social ageren med henblik på at løse potentielle udfordringer, som en idrætsforening kunne stå overfor.

Udover ovenstående feltbegreb er *legitimitet* også et centralt begreb inden for ny-institutionel teori. Legitimitet er tæt forbundet med feltbegrebet, da det bliver fremstillet som en ressource, som organisationer forsøger at tilegne sig med henblik på accept i det organisatoriske felt (Nissen & Wagner, 2016). Denne accept bliver tilegnet gennem en tilpasning til de institutionaliserede myter, som er skabt i den organisatoriske kontekst, hvorfor en organisation fremstår legitim, hvis dens adfærd bliver værdsat i det organisatoriske felt (Meyer & Rowan, 1977

citeret i Nissen & Wagner, 2016). Legitimitet er derfor ikke en fysisk genstand, men derimod en tilstand, som en organisation kan være i besiddelse af gennem accept af adfærd og regler i det organisatoriske felt. Gennem denne accept kan en organisation øge chancerne for at sikre nødvendige ressourcer (Greenwood et al., 2008 citeret i Nissen & Wagner, 2016). I vores speciale kan begrebet om legitimitet bruges til at analysere, hvorvidt og hvordan foreningsrepræsentanterne imødekommer børnenes ønsker og behov for idrætsaktiviteter fra inddragelseworkshops. Hvis børnenes ønsker og behov bliver udgangspunktet for foreningsrepræsentanternes planlægning af idrætsaktiviteter, kan de sikre sig legitimitet i det organisatoriske felt.

Begrebet *isomorfisme* beskriver processerne, som fører til homogenisering og standardisering blandt organisationer (DiMaggio & Powell, 1983 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Isomorfisme opstår i et felt, når organisationer tilpasser sig de accepterede normer og værdier, som beskriver, hvad acceptabelt adfærd indebærer. Isomorfisme bliver identificeret i tre forskellige typer; mimetisk, normativ samt tvangsmæssig isomorfisme (DiMaggio & Powell, 1983 citeret i Nissen & Wagner, 2016). *Mimetisk isomorfisme* er en beskrivelse af efterligning, hvor organisationer søger efter løsninger blandt andre organisationer, som agerer inden for samme organisatoriske felt. Hermed vil organisationen aktivt efterligne andre organisationer, som fremstår som succesfulde i det organisatoriske felt (DiMaggio & Powell, 1983 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Mimetisk isomorfisme kan bruges til at beskrive situationer, hvis foreningsrepræsentanterne efterligner andre organisationer i feltet, som har fundet en succesfuld løsning på at inddrage børn og unges ønsker om idrætsaktiviteter i praksis. *Normativ isomorfisme* bliver beskrevet som passende og forventeligt adfærd inden for et organisatorisk felt (Nissen & Wagner, 2016). Denne form for isomorfisme kan i vores undersøgelse blive anvendt til at analysere, hvis foreningsrepræsentanterne adapterer til en passende og forventelig adfærd ved at inddrage børn og unge i udvikling af idrætsaktiviteter. *Tvangsmæssig isomorfisme* opstår grundet magtrelationer i det organisatoriske felt, som følge af formelt og uformelt pres mellem afhængige organisationer (DiMaggio & Powell, 1983 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Tvangsmæssig isomorfisme kan bidrage til at analysere tilfælde, hvor foreningsrepræsentanterne oplever, at inddragelse af børn og unge er skabt på baggrund af reglementer og et udefrakommende pres fra de andre aktører i Assist-projektet.

I forlængelse af begrebet isomorfisme kan begrebet *bandwagon effekt* også være medvirkende til at beskrive den interaktion, som opstår mellem organisationer. Begrebet belyser, at organisationer gør det samme som andre organisationer, da dette fremstår som normen i det organisatoriske felt (Abrahamson & Rosenkopf, 1993). Ifølge Abrahamsen & Rosenkopf (1993) vil

organisationer ikke differentiere sig fra andre organisationer, som indgår i samme organisatoriske felt, da dette potentielt kan føre til tab af legitimitet. Grundet dette kan der opstå en homogenitet blandt organisationer, da de tilpasser sig hinandens normer og værdier (Abrahamson & Rosenkopf, 1993). Vi vil bruge begrebet bandwagon effekt til at tolke på situationer, hvor foreningsrepræsentanterne benytter samme løsninger som andre organisationer, hvis de andre organisationer formår at inddrage børn og unges ønsker og interesser i udviklingen af nye idrætsaktiviteter.

Knyttet til begrebet isomorfisme og dermed også bandwagon effekt, er begrebet *dekobling*. Når organisationer bliver udsat for pres fra det organisatoriske felt, er det skabt på baggrund af en forventning om, at organisationer skal indordne sig efter feltets forventninger om, hvordan de skal opføre sig (Nissen & Wagner, 2016). Dette kan føre til to problemstillinger; 1. at de opstillede normer og værdier i det organisatoriske felt ikke vil medvirke til organisationens målsætning, og 2. at flere normer og værdier er sameksisterende i det organisatoriske felt, hvorfor organisationen bliver eksponeret for flere opfattelser af løsninger på givne udfordringer (Nissen & Wagner, 2016). For at løse disse udfordringer vil organisationer dekode deres praksis. Dekobling belyser dermed situationer, hvor organisationer overfladisk efterlever normer, værdier og legitimerende forventninger, samt når organisationer adapterer til de legitimerende forventninger uden nødvendigvis at implementere disse i praksis. Dette muliggør, at organisationer kan tolke den samme institutionelle kontekst forskelligt, hvorfor heterogenitet kan forekomme i et organisatorisk felt (Nissen & Wagner, 2016). Dekobling kan i vores undersøgelse bruges til at analysere situationer, hvor foreningsrepræsentanterne giver udtryk for at inddrage børn og unges perspektiver i udviklingen af aktiviteter uden reelt at gøre det i praksis. Hermed vil der blive opstillet aktiviteter, som ikke er skabt på baggrund af børnenes udsagn.

I organisationsteori bliver en organisatorisk *forandring* beskrevet som værende konstant, da organisationer er dynamiske (Slack & Thurston, 2021). En organisatorisk forandring kan være forårsaget af nye forslag, idéer, eller mennesker i organisationen, hvorfor organisationer skal agere efter forandringerne. Dog kan situationer forekomme, hvor organisationer ikke er tilfredse med forslag eller udviklinger, og i sådanne tilfælde kan organisationer udvise *modstand mod forandring*. Modstand mod forandring opstår ved utilfredshed eller afvisning, og kan komme til udtryk fra enten organisationen selv eller eksterne faktorer, som har indflydelse på organisationen (Slack & Thurston, 2021). I forbindelse med organisatoriske forandringer er tillid og kommunikation afgørende faktorer for, at forandringer kan blive indført i organisationer (Slack &

Thurston, 2021). Hvis der ikke er tillid mellem samarbejdende organisationer, kan det medføre, at modstand mod forandring kan opstå (Slack & Thurston, 2021). For at opretholde tillid i en organisatorisk kontekst er deltagelse, involvering og kommunikationen mellem samarbejdende organisationer, ifølge Slack & Thurston (2021), afgørende faktorer for, at modstand mod forandring ikke forekommer.

Modstand mod forandring kan bruges til at analysere, hvilke forhold der har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Dette er en proces, som foreningsrepræsentanterne normalt ikke indgår i. Dermed kan de udtrykke modstand mod forandring, hvis de oplever, at børnenes ønsker om aktiviteter ikke stemmer overens med, hvad de normalt kan tilbyde i deres egne rammer. I så fald kan foreningsrepræsentanterne potentielt genoverveje deres deltagelse i processen eller i værste tilfælde fortryde deres deltagelse. Modstand mod forandring kan også forekomme i vores undersøgelse, hvis foreningsrepræsentanterne ikke har tillid til de andre deltagende organisationer. I denne sammenhæng bliver tilliden til og kommunikationen med andre samarbejdende organisationer potentielt afgørende for, at foreningsrepræsentanterne oplever, at de lykkes med at inddrage børn og unge i udviklingen af idrætsaktiviteter i boligområderne.

5. Metode

For at opnå en dækkende besvarelse af vores problemstilling har vi gennemført et multipelt casestudie og gjort brug af metoderne; semistrukturerede interviews og eksplorative observationer. Nedenfor beskriver vi dette, såvel som vores udvalg af informanter til interviews, vores analysestrategi, samt de etiske overvejelser vi har gjort os undervejs i forskningsprocessen.

5.1 Studiedesign

I vores undersøgelse arbejder vi inden for den forstående forskningstype, da vi søger viden, som er baseret på de udforskede individers perspektiv (Launsø, Rieper, & Olsen, 2017). Mere specifikt er vi her interesseret i foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse, samt hvilke forhold der har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter. Det typiske studiedesign inden for den forstående forskningstype er casestudiet, hvilket vores studie også er udformet som. Vores studie er et multipelt casestudie, da vi undersøger inddragelsen af børn og unge i udviklingen af idrætsaktiviteter i tre forskellige områder.

Et casestudie bliver betegnet som en strategi til at studere et komplekst tilfælde med henblik på at opnå en dybdegående forståelse gennem beskrivelse, analyse og fortolkning (Launsø et al., 2017). Ifølge La Cour (2015) skal flere betingelser være opfyldt før, der er tale om et casestudie; 1. forskeren har minimal kontrol over det undersøgte tilfælde, 2. den undersøgte problemstilling fremstår komplekst, da flere processer påvirker denne, samt 3. det undersøgte skal fremstå som et nutidigt fænomen. Vores undersøgelse er kompleks, da flere forskellige aktører er medvirkende i processen med inddragelse af børn og unge, samt undersøgelsen finder sted i tre forskellige områder. Yderligere fremstår vores undersøgelse som et nutidigt fænomen, da inddragelse af børn og unge i interventioner er et interesseområde, som er manglende i nyere videnskabelig litteratur (Lang, 2022). Derudover har vi ingen indvirkning på inddragelsesworkshops eller udvikling af idrætsaktiviteter, hvorfor vi har begrænset kontrol over interventionen.

De kontekstuelle betingelser i Assist-projektet er vigtige at tage i betragtning i vores casestudie, da de involverede idrætsforeninger i områderne har forskellige organisatoriske og sociale forhold. De tre områder i Assist har samtidig lignende kontekstuelle betingelser, da der i områderne er begrænsede muligheder for, at børn og unge kan være aktive i idrætsfællesskaber, samt børn og unge i områderne har lav grad af idrætsdeltagelse i idrætsforeninger (Agergaard et al., 2021).

Ved et casestudie gøres der brug af flere forskellige metoder for at udvikle en dækkende forståelse for problemstillingen. Nedenfor vil vi beskrive vores metodiske valg.

5.2 Det semistrukturerede interview

Gennem det semistrukturerede interview forsøger forskeren at forstå informantens livsverden ud fra informantens egne perspektiver. Det semistrukturerede interview søger at danne en meningskonstruktion om dybdegående forståelser af informantens oplevelser, meninger og forståelser (Kvale & Brinkmann, 2009; Launsø et al., 2017).

Et semistruktureret interview er et planlagt og fleksibelt interview, som tilnærmer sig en hverdagssamtale med et professionelt formål omhandlende det fænomen, som forskeren søger at afdække (Kvale & Brinkmann, 2009). Interviewet bliver udført i overensstemmelse med en interviewguide, som har fokus på bestemte emner formuleret ud fra teoretiske forståelser (Launsø et al., 2017). I vores undersøgelse er interviewguiden udarbejdet ud fra forståelser, som indgår i den teoretiske begrebsramme (Bilag 2). Dog betyder semistruktureret, at vi også vil afdække emner, som dukker op under interviewet. Gennem dette vil vi skabe en forståelse for, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse, samt hvilke forhold som har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen med at inddrage børn og unge i udviklingen af idrætsaktiviteter. Den dybdegående forståelse fremstår som en styrke ved brugen af det semistrukturerede interview, hvor informanten er central i dannelsen af viden (Launsø et al., 2017). Dog kræver metoden meget af forskeren, da teoretisk viden, empati, personlighed samt forskerens evne til at skabe tillid, åbenhed og tryghed er essentiel. I vores tilfælde er tillid og tryghed skabt gennem et forudgående kendskab til informanterne, da vi tidligere har deltaget i Assist-projektet og dannet relationer til foreningsrepræsentanterne.

Observationsmetoden har vi benyttet i kombination med det semistrukturerede interview. Vores valg vedrørende observation, og hvilke roller vi har benyttet os af, vil forekomme i nedenstående afsnit.

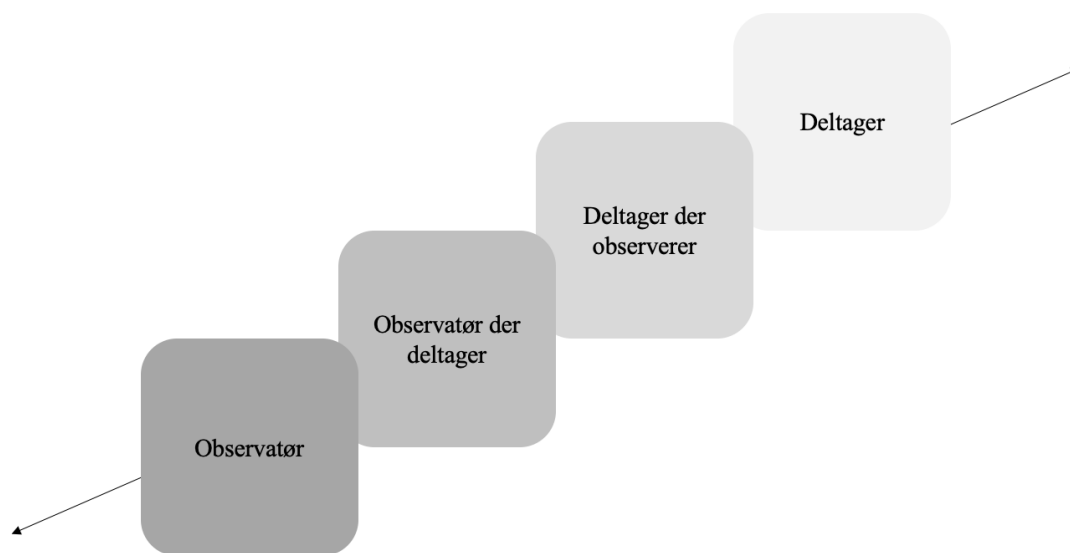
5.3 Observation og observationsroller

Til at understøtte empiriindsamlingen har vi benyttet os af eksplorative observationer, hvor vi har medvirket til workshops for at indsamle viden omkring inddragelse af børn og unge i Assist-projektet. Ved brug af observationer forsøger forskeren at forstå en udvalgt gruppe af individer, og

derigennem fortolke og forstå deres oplevelser og handlinger i den undersøgte kontekst (Ottesen, 2015). Deltagerobservationer opstår i sociale situationer, og i denne sammenhæng fokuserer observationer særligt på sociale relationer og interaktioner, da observationer er egnet til at analysere komplekse former for interaktioner, hvor især ansigt til ansigt relationer fremstår som væsentlige (Ottesen, 2015). Dette er i overensstemmelse med vores videnskabsteori, da vi ud fra denne mener, at mening bliver skabt i en konstruktion med omverden gennem sociale interaktioner.

I vores undersøgelse foretager vi observationer eksplorativt. Vi har dog opstillet en observationsguide (Bilag 3), hvor generelle faktorer såsom fysiske omgivelser, menneskelige aktører samt sociale relationer vil blive belyst. Vores observationer er blevet nedskrevet ved brug af feltnoter, som omfatter en beskrivelse af, hvad forskeren ser og oplever i forbindelse med observationer (Ottesen, 2015).

Ved brug af observationer kan forskeren indtage forskellige roller, som bevæger sig mellem den rene observation til deltagerobservation, hvor forskeren tager aktiv del i de observerede aktiviteter (Ottesen, 2015). Disse roller bliver af Raymond Gold inddelt i et kontinuum, som henviser til fire observationsroller en forsker kan indtage; Observatør, observatør der deltager, deltager der observerer samt deltager (Ottesen, 2015).



Figur 3 viser en modificeret model af kontinuummet for forskellige observationsroller (Ottesen, 2015).

For at skabe et dybdegående indblik har vi vekslet mellem rollen som observatør der deltager og deltager der observerer. I rollen som observatør der deltager er forskeren distanceret, og interaktionen med informanterne er formel og kortvarig, hvilket kan skabe et overfladisk kendskab til informanterne (Ottesen, 2015). Denne observatørrolle indtog vi primært til samskabelsesworkshops, da det er foreningsrepræsentanternes mening og oplevelse, som er væsentlig for vores undersøgelse. Hermed var vores interaktion mere distanceret og overfladisk til samskabelsesworkshops. Vi benyttede os yderligere af rollen, deltager der observerer, hvilket er den mest klassiske rolle at anvende i observationsstudier (Ottesen, 2015). Gennem denne rolle er forskeren nysgerrig, spørgende samt prøver at opbygge et tillidsfuldt forhold til informanterne (Ottesen, 2015). Denne form for observationsrolle indtog vi til inddragelsesworkshops, da vi havde en faciliterende rolle. Vi havde derfor mulighed for at være nysgerrige på børnenes samt de deltagende repræsentanternes perspektiver, og hvilke former for aktiviteter børnene ønskede i området. I denne forbindelse havde vi også mulighed for at blive klogere på, hvilke oplevelser foreningsrepræsentanterne havde med inddragelse, da repræsentanterne selv tog del i workshoppen.

Ifølge Ottesen (2015) bliver observation oftest anvendt i kombination med andre metoder for at skabe en dybere indsigt i en problemstilling. Dette gør sig også gældende i vores undersøgelse, da vi har en kombination af semistrukturerede interviews og eksplorative observationer. Ved brug af begge metoder får vi indblik i de interaktioner, som foreningsrepræsentanterne har med de andre deltagere i Assist-projektet og særligt børn og unge i inddragelsesworkshoppen. De deltagende informanter vil nedenfor blive beskrevet nærmere.

5.4 Informanter

Til indsamling af empiri deltog 24 forskellige repræsentanter fordelt ud på fem samskabelsesworkshops. Derudover deltog både børn og unge og repræsentanter fra hvert område i tre observerede inddragelsesworkshops. Alle de tilstedeværende repræsentanter fra henholdsvis samskabelses- og inddragelsesworkshops havde forskellige roller, da de repræsenterer forskellige organisationer. Indsamlingen af empirien fra samskabelses- og inddragelsesworkshops forløb over 4 måneder. Vi havde opstillet kriterier for, at informanterne kunne være i betragtning til at deltage i semistrukturerede interviews. Vi har taget udgangspunkt i foreningsrepræsentanternes perspektiv, hvorfor informanterne skulle have deltaget som repræsentant for foreningen i området til workshop eller udviklet aktivitet. Fire foreningsrepræsentanter deltog i semistrukturerede interviews, som blev

foretaget over en periode på tre uger. Et overblik over de deltagende informanter fremgår i nedenstående tabel 2.

Informant navn	Forening	Rolle i forening
Else	Forening SV	Formand i hovedforening
Mathilde	Forening SV	Formand for afdeling
Gorm	Forening NV	Bestyrelsesmedlem
Laura	Forening NØ	Tovholder

Tabel 2 viser deltagende informanter.

5.5 Transskription og analysestrategi

Ifølge Kvale & Brinkmann (2009) er det fordelagtigt at strukturere et interview fra samtale til tekst gennem transskriptioner, således interviewet vil egne sig til analyse. For at strukturere vores transskriptioner har vi opstillet en transskriptionsprocedure, således transskriptionerne blev foretaget ens, da begge forfattere var medvirkende i transskriptionsprocessen (Bilag 4). Brug af citater fra transskriptionerne i analysen vil blive skrevet rent. Til at analysere vores empiri vil vi benytte tematisk analyse beskrevet af Braun et al. (2017) som analysestrategi. Gennem denne analysestrategi vil vores empiri blive opstillet simpelt og overskueligt, da strategien vil belyse forskellige temaer vedrørende problemstillingen.

Tematisk analyse er en analysestrategi inden for kvalitativ forskning, hvorpå en forsker kan udpege mønstre på tværs af indsamlet empiri (Braun et al., 2017). Strategien giver forskeren mulighed for at være såvel teori- som empiriorienteret, hvorfor vores semistrukturerede interviews og eksplorative observationer blev kodet ud fra en deduktiv tilgang. Dog vil vi, grundet vores videnskabsteoretiske ståsted, være åbne overfor nye meninger og erkendelser, således induktive koder er acceptable. Ifølge Braun et al. (2017) består tematisk analyse af seks faser; 1. *Familiarization* (Familisering), 2. *Coding* (Kodning), 3. *Theme development* (Udvikling af temaer), 4. *Refinement* (Revidering), 5. *Naming* (Navngivning) og 6. *Writing up* (Afrapportering). Denne analysestrategi tillader, at forskeren genbesøger faserne, hvorfor faserne er dynamiske, og hele tiden kan blive revurderet og tilpasset til undersøgelsens formål (Braun et al., 2017). Ud fra den første fase, familisering, bliver en forståelse for den indsamlede empiri opnået, da forskeren får en forståelse for relevante udsagn og observationer, som kan være medvirkende til at give et

fyldestgørende indblik i problemstillingen. Familisering af empirien er medvirkende til faciliteringen af kodningsfasen, da forskeren i denne fase opstiller relevante koder ud fra den indsamlede empiri (Braun et al., 2017). Kodningsfasen er en nøglefase inden for tematisk analyse, da de opstillede koder er fundamentale for senere opstillede temaer. Et eksempel på deduktive koder fundet i empirien fra interviews er 'Legitimitet', 'Konventioner' og 'Translation'. Et eksempel på induktive koder i interviews er 'Boligområder' og 'Design af inddragelsesworkshop'. Deduktive koder fundet i observationer er 'Organisatorisk felt' og 'Normativ isomorfisme', hvor induktive koder eksempelvis er 'Målgruppen' og 'Design af samskabelsen'.

De næste tre faser i tematisk analyse er hovedfaserne for at opstille temaer, som er relevante for besvarelsen af en problemstilling. Koderne fra kodningsfasen vil blive samlet i relevante temaer, og forskeren vil sikre, at temaerne er fremstillet ud fra generelle tendenser og dermed ikke enkeltstående scenarier (Braun et al., 2017). Vi har dannet følgende temaer i vores undersøgelse; 'Forståelse af inddragelse', 'Inddragelsesworkshopen', 'Assists projektbeskrivelse og retningslinjer', samt 'Begrænsninger i processen'. Disse temaer bliver i den efterfølgende fase revideret for at sikre, at temaerne er medvirkende til at give en dækkende besvarelse på, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse, og hvilke forhold der har haft betydning for deres oplevelse af processen med at inddrage børn og unge i udviklingen af idrætsaktiviteter. Vi har i revideringsfasen taget udgangspunkt i fire faktorer opstillet af Braun et al. (2017); 1. hvert tema har et dækkende og overordnet koncept, som er i overensstemmelse med empirien og opstillede koder, 2. hvert tema har et overordnet koncept, som adskiller sig fra hinanden, 3. hvert tema har en forbindelse til hinanden og den undersøgte problemstilling, samt 4. temaerne har tilsammen en dækkende forståelse af vores empiri, som er dækkende til besvarelsen af vores problemstilling. I denne fase har vi blandt andet revideret et indledende tema omhandlende inddragelse af børn og unge, som samlet beskrev foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse og beskrev inddragelsen af børn og unge i inddragelsesworkshopen. Dog blev dette opdelt til temaerne 'Forståelse af inddragelse' og 'Inddragelsesworkshopen', da vi vurderede i forhold til andet kriterium, beskrevet af Braun et al. (2017), at temaerne adskilt fra hinanden havde hvert sit overordnede koncept. Ud fra den femte fase, navngivning, vil de relevante temaer blive navngivet, hvilket vil tydeliggøre temaets overordnede indhold. Afsluttende vil temaerne blive afrapporteret, hvilket vil føre til analyse og fortolkning af temaerne i henhold til vores problemstilling.

5.6 Etik

Ved anvendelsen af kvalitative metoder er forskeren i direkte kontakt med de undersøgte informanter, hvorfor etiske overvejelser er centrale, da det er komplekst at udforske individers private gennem forskningsrelaterede undersøgelser (Kvale & Brinkmann, 2009). Etik har dermed en fundamental betydning for forskning, der benytter interviews, og derfor bør forskeren drage hensyn til mulige etiske problemstillinger, som kan forekomme i en undersøgelse (Ytting, 2015). I denne forbindelse er der opstillet flere etiske retningslinjer, som en forsker skal have i sinde i sin undersøgelse; informeret samtykke, fortrolighed, konsekvenser og forskerens rolle (Kvale & Brinkmann, 2009; Ytting, 2015).

Informeret samtykke er en etisk retningslinje, der omhandler, at informanterne bliver informeret om undersøgelsens overordnede formål og derigennem sikre, at informanternes deltagelse er frivillig, samt at de har retten til at trække sig fra undersøgelsen (Kvale & Brinkmann, 2009). Derudover indebærer informeret samtykke, at informanterne skal have viden om mulige fordele og risici ved at deltage i undersøgelsen. Typisk bliver informeret samtykke indhentet skriftligt (Ytting, 2015). Vi har i vores undersøgelse indhentet informeret samtykke skriftligt gennem en samtykkeerklæring, hvor informanterne er blevet gjort opmærksom på undersøgelsens formål, pseudonymisering samt vores rolle til workshops (Bilag 5).

Ved brug af semistrukturerede interviews til empiriindsamlingen benytter forskeren udsagn fra enkeltpersoner, hvorfor personlige data kan fremkomme. Forskerens behandling af disse personlige data må ikke lede til, at enkeltpersoner kan blive identificeret, og dermed er det nødvendigt at have omsorg for informantens privatliv samt afgøre tilgængeligheden af den indhentede information (Kvale & Brinkmann, 2009; Ytting, 2015). I vores undersøgelse anvender vi pseudonymisering, da vi ikke vil offentliggøre data, som kan lede til identifikation af enkelte informanter, hvorfor vi dermed tager hensyn til informanterne og de opståede relationer på tværs af Assist. Dog har vi gjort informanterne opmærksomme på, at vi benytter pseudonymisering, da informanterne deltager i et offentligt forskningsprojekt, hvorfor vi ikke kan garantere fuld anonymitet.

Inden for kvalitativ forskning skal forskeren også forholde sig til de mulige konsekvenser, som undersøgelsen kan have for de deltagende informanter, hvorfor forskeren skal skabe et kendskab til området, som forskningen befinder sig i (Kvale & Brinkmann, 2009). Dette bliver opnået gennem observationer fra vores deltagelse til workshops. Forskerens rolle er derfor væsentlig inden for kvalitativ forskning, da forskerens integritet er afgørende for kvaliteten af

empirien, da forskeren er et vigtigt redskab til indsamling af viden (Kvale & Brinkmann, 2009; Ytting, 2015).

6. Analyse

Vores analyse vil skabe et overblik over vores identificerede temaer. Vi vil analysere og fortolke relevante feltnoter og udsagn ud fra vores teoretiske begrebsramme, hvilket vil bidrage til at forklare foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse, samt hvilke forhold som har haft betydning for deres oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

6.1 Præsentation af temaer

Vores analyse er opdelt i fire temaer: 'Forståelse af inddragelse', 'Inddragelsesworkshopen', 'Assists projektbeskrivelse og retningslinjer' og 'Begrænsninger i processen'. Alle temaer er skabt ud fra en kombination af induktive og deduktive koder, som har været fremtrædende i empirien fra henholdsvis observationer af workshops (Bilag 7-13) og interviews med foreningsrepræsentanter (Bilag 14-17).

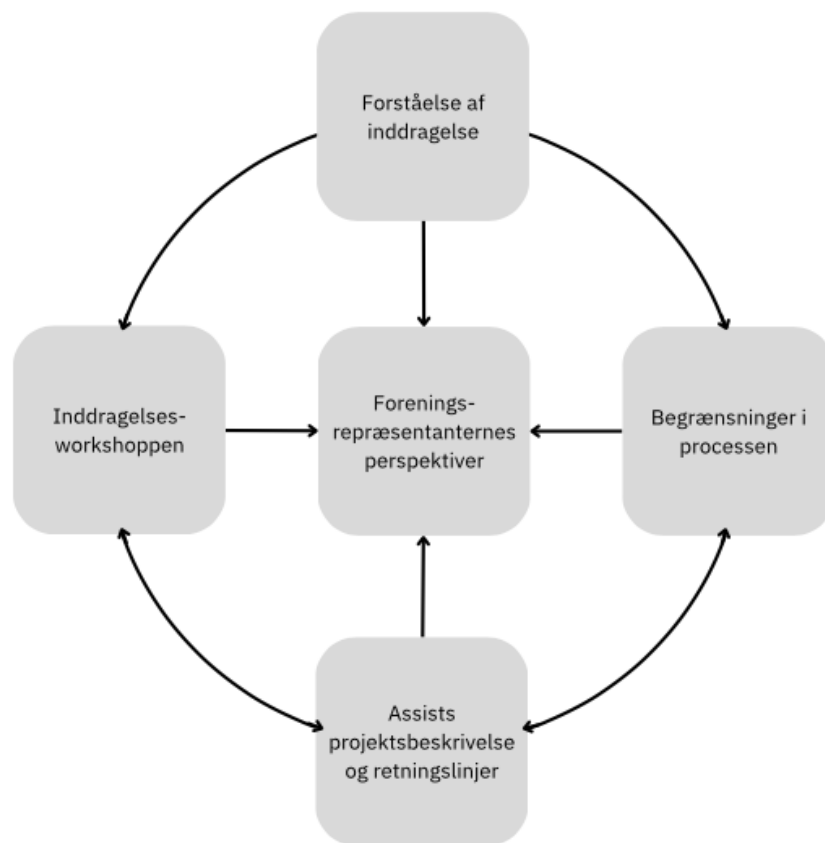
Temaet 'Forståelse af inddragelse' bidrager til besvarelsen af, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse af børn og unge. Foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse kan efterfølgende medvirke til at forklare de forhold, som de har oplevet, har haft en betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

I temaet 'Inddragelsesworkshopen' forklarer vi, hvordan foreningsrepræsentanterne har oplevet, at inddragelsesworkshopen har været et forhold, som har haft betydning for dem i processen med inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

Med temaet 'Assists projektbeskrivelse og retningslinjer' vil vi tydeliggøre, hvordan foreningsrepræsentanterne har forstået Assists projektbeskrivelse og retningslinjer. Denne forståelse, har foreningsrepræsentanterne oplevet, har haft en betydning for, hvordan de kunne udvikle idrætsaktiviteter i boligområderne.

I temaet 'Begrænsninger i processen' argumenterer vi for, at foreningsrepræsentanterne har oplevet eksterne og interne forhold, der har haft en begrænsende betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

Et overblik over de fire temaer, deres fælles sammenhæng, og hvordan de hver især bidrager til besvarelsen af specialets problemstilling, er illustreret i nedenstående figur 4.



Figur 4 viser de fire temaer, deres sammenhæng og deres bidrag til problemstillingen.

6.2 Forståelse af inddragelse

Under dette tema belyser vi, hvordan foreningsrepræsentanterne har varierende forståelser af inddragelse, som vi har tolket ud fra Ladder of Participation. I vores empiri tyder det på, at de fire interviewede foreningsrepræsentanter har forståelse af inddragelse, der stemmer overens med Harts niveauer for 'Grader af deltagelse'. Blandt andet mener Laura, at børn og unge skal blive inddraget på et niveau, hvor de føler et ejerskab, hvilket Hart (1992) beskriver i det fjerde deltagelsesniveau 'Assigned and informed'.

"Men tage et par piger med ned, der er kommet med det forslag, og så spørge, "Hvad er det, du godt kunne tænke dig?". For så får de også et ejerskab. Det er også det ejerskab, jeg tænker." (Laura, L. 260-262).

Endvidere lader det til, at Gorm forstår og beskriver inddragelse ud fra det femte deltagelsesniveau i Harts model 'Consulted and informed', da han forklarer:

“Jamen, vi skal jo høre de unge mennesker, hvis vi skal inddrage dem. (...) Og så sige, jamen har vi en idé, bliver vi ligesom nødt til at gå ud og høre, er det noget, de egentlig kunne tænke sig? Eller kunne de tænke sig den her idé, måske bare udført på en anden måde, eller med nogen andre tilgange til den?” (Gorm, L. 164-167).

Dermed lader det til, at Gorm giver udtryk for, at de unges meninger vil blive behandlet og taget seriøst, således børnene har en afgørende beslutning, hvilket stemmer overens med Harts (1992) beskrivelse af 'Consulted and informed'.

I Forening SV lader det til, at der også er en forståelse af inddragelse på et deltagende niveau på Ladder of Participation. Både Else og Mathilde giver udtryk for, at inddragelse af børn og unge kræver planlægning af organisationen eller projektet (Else, L. 137-138), og dette bakker Mathilde op ved: *“Altså hvis man skal gøre det ordentligt, så er der et stort feedback-arbejde til børnene efterfølgende for at få lidt struktur på det.”* (Mathilde, L. 132-133). Vi mener, at Mathildes forståelse af inddragelse stemmer overens med beskrivelsen af 'Consulted and informed', da feedback til børn og unge er nødvendigt, hvis deres meninger skal tages alvorligt, og børnene skal inddrages på et deltagende niveau (Hart, 1992).

På trods af at foreningsrepræsentanterne hovedsageligt giver udtryk for, at deres forståelse af inddragelse svarer til et deltagende niveau på Ladder of Participation, indikerer andre udtalelser også, at foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse, som svarer til et ikke-deltagende niveau på Ladder of Participation. Dette mener vi blandt andet ved, at Else udtaler, at det kunne være en god idé at finde nogle ambassadører, som kunne påvirke områdets børn og unge til at deltage i de idrætsaktiviteter, som vil blive igangsat (Else, L. 131-132). Tilsvarende beskriver Gorm en måde at bruge symboler til at rekruttere børn og unge til aktiviteter:

“Så får de en badmintonbold, de kan hænge på deres skoletaske, eller så får de et armbånd, eller så får de nogle forskellige ting og sager, så man ligesom kan gøre dem opmærksomme og lave dem til ambassadører rundt omkring, så det bliver sjovt for dem, og det bliver en leg for dem.” (Gorm, L. 187-190).

Det kunne tyde på, at udtalelserne fra Else og Gorm stemmer overens med, hvordan Hart (1992) beskriver niveauet, der bliver kaldt 'Decoration'. Dette niveau beskriver, at voksne engagerer børn og unge i en sag, hvor børn og unge bliver tildelt symboler, eksempelvis udstyr eller positioner, som udtrykker inddragelse, uden børn og unge har medbestemmelse eller bidrager til beslutninger (Hart, 1992). Dermed antager vi, at Else og Gorm også forstår inddragelse ud fra Harts beskrivelse af 'Decoration', da de har en forståelse af, at børn kan blive inddraget som ambassadører i processen, uden det virker til, at børnene bliver tildelt medbestemmende eller beslutningstagende roller.

Udover foreningsrepræsentanterne har forklaret deres forståelse af inddragelse i interviews, har vi også observeret, hvordan foreningsrepræsentanterne har oplevet inddragelse af børn og unge. Vores empiri tyder på, at foreningsrepræsentanterne i flere tilfælde ikke har haft en oplevelse af at kunne tage højde for de forslag af idrætsaktiviteter, som børn og unge har foreslået i processen. Denne observation kunne tyde på, at foreningsrepræsentanterne har en oplevelse af, at måden, børn og unge er blevet inddraget i processen, svarer til niveauet, som Hart (1992) kalder 'Tokenism'. Dette antager vi, da 'Tokenism' beskriver situationer, hvor det ser ud til, at børnene er blevet inddraget i processen, og de er blevet tildelt en stemme, uden at denne stemme bliver lyttet til (Hart, 1992). Dermed kunne det tyde på, at foreningsrepræsentanterne har en oplevelse af, at de ikke kan udvise deres forståelse af inddragelse i praksis. Dette lader til at skyldes de forhold, som de har oplevet, har haft en betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Dette vil vi komme nærmere ind på i efterfølgende temaer.

6.3 Inddragelsesworkshoppen

I dette tema vil vi præsentere nogle forhold ved de afholdte inddragelseworkshops, som foreningsrepræsentanterne har oplevet, har haft betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

Alle foreningsrepræsentanterne har beskrevet, at afviklingen af inddragelseworkshoppen har haft betydning for deres oplevelse af processen. Til inddragelseworkshoppen fik børn og unge til opgave at udvælge motivationsfaktorer for at deltage i idrætsaktiviteter, samt at brainstorme deres ønsker og interesser for idrætsaktiviteter. I denne forbindelse mener foreningsrepræsentanterne blandt andet, at motivationsfaktorerne var retningsgivende for børnene, samt at der skulle have været nogle rammer for børnenes ønsker. Else udtaler blandt andet om disse rammer:

“Spørgsmålet er, om man skulle starte med at skrive alle de sportsgrene op, der er ude i foreningen. Det kunne man jo også have gjort. Der er rigtig mange aktive spejdere og bordtennis og badminton, og hvad der nu er. Og så prøve at have gjort det sådan, det kunne man måske have gjort. Det ville give en afgrænsning.” (Else, L. 439-442).

Med denne udtalelse tyder det på, at børnene fik frie tøjler i forhold til deres ønsker af aktiviteter, hvilket betyder, at der fremgik ønsker, som foreningsrepræsentanterne oplevede, at de ikke havde mulighed for at igangsætte. En lignende udtalelse fra Laura understøtter dette:

“Der vil jo altid blive smidt op i luften, hvad man kunne tænke sig. Og man kan jo ligeså godt være ærlig at sige, når de sidder der. Altså, det er ligesom, hvad de ønsker sig i konfirmationsgave. Så de ønsker sig jo et eller andet rigtig dyrt, uden at være realistisk.” (Laura, L. 228-231).

Hermed lader det altså til, at foreningsrepræsentanterne i SV og NØ ikke mener, at børnenes interesser og ønsker af aktiviteter stemmer overens med, hvad idrætsforeningerne kan igangsætte og afholde i boligområderne. Dermed har foreningsrepræsentanterne oplevet, at de i flere tilfælde ikke kunne inddrage børnenes ønsker og interesser i udvikling af idrætsaktiviteter, hvilket har haft en betydning for deres oplevelse af processen.

Dertil udtaler Gorm blandt andet, at de motivationsfaktorer, som børnene blev givet for at deltage i idrætsaktiviteter, var bestemt på forhånd af voksne, hvorfor det ikke var børnenes egne tanker og meninger:

“Det har jo været sådan lidt retningsvisende ud fra, hvad vi voksne tror, der kan være en barriere for børnene. Hvis de har langt, jamen så kan de vælge, det skal være tæt på. Vi tror som voksen, det er vigtigt for dem, at de har den samme træner. Så spørgsmålene tog udgangspunkt i, synes de det er vigtigt, at de har en fast træner? Eller er det lige meget? Altså igen, er det nogle tanker, som vi som voksne har gjort os.” (...) “Det er også svært, når vi giver børnene valgmuligheder, som vi tror, der er vigtige for dem. (...) Det var jo ikke børnenes egne idéer, når de fik 5-6 valgmuligheder.” (Gorm, L. 365-370 & Nordvest, Bilag 8).

Det lader til, at Gorm har en oplevelse af, at børnene ikke er blevet inddraget på et niveau til inddragelsesworkshoppen, som stemmer overens med hans forståelse af inddragelse. Med dette in mente tyder det på, at Gorm oplever det problematisk at inddrage børn og unges motivationsfaktorer i udvikling af idrætsaktiviteter, da han giver udtryk for, at han ikke har et reelt indblik i børnenes egne meninger.

Yderligere påpeger foreningsrepræsentanterne også, at gruppen af børn og unge, som deltog til inddragelsesworkshoppen, har haft en betydning for deres oplevelse af processen med inddragelse. Alle foreningsrepræsentanterne har givet udtryk for, at de oplevede, at de børn og unge, som deltog til inddragelsesworkshoppen, ikke var den målgruppe, som Assist-projektet ønskede at inddrage. Dette fremgår blandt andet i udtalelsen fra Gorm:

“Jeg tror, at hvis man tager Assist-projektet, så skulle vi jo reelt ud og have fat i nogle børn, som ikke dyrkede idræt, eller som ikke var medlem af en forening. Så isoleret set på den måde, var det måske en forkert målgruppe.” (Gorm, L. 266-268).

Foreningsrepræsentanterne pointerer også, at de oplevede, at målgruppen til workshoppen ikke var den rigtige, da flere af de deltagende børn og unge allerede var foreningsaktive. Dette tyder på at have en betydning for de interesser, som børnene foreslog af aktiviteter:

“Jeg sad ved siden af en pige, der gik til gymnastik og fodbold, og hun kæmpede virkelig for at få det på programmet. De unge går jo med det, de kender. (...) Det var jo ikke foreningsuvante, der var der nødvendigvis. Der var nogen, der var foreningsuvante.” (...) *“Så det er hele den der manglende målgruppe, et eller andet sted, som der har været min store frustration i det, det er jeg slet ikke i tvivl om.”* (Else, L. 105-107, 124-125 & 520-522).

Det er altså værd at bemærke, at Else har oplevet en frustration ved, at det ikke var den rigtige målgruppe, som deltog til inddragelsesworkshoppen, hvorfor det lader til, at hun mener, at den målgruppe, som projektet er interesseret i, stadig er manglende. Ved at Gorm og Else har en oplevelse af, at målgruppen, som har deltaget til inddragelsesworkshoppen, ikke er den rigtige, tyder det på, at de har en oplevelse af, at de ikke har kunne inddrage den reelle målgruppes interesser, holdninger og meninger i udvikling af idrætsaktiviteter.

Modsat har foreningsrepræsentanterne også oplevet, at inddragelsesworkshoppen har bidraget til processen med udvikling af idrætsaktiviteter. Heriblandt har foreningsrepræsentanterne oplevet flere potentialer, som inddragelsesworkshoppen bidragede med til udvikling af idrætsaktiviteter:

“Og inddragelsesworkshoppen, vi havde, syntes jeg var rigtig god, faktisk. Hvor man i højere grad fik snakket med nogle af de unge.” (...) “Så jeg blev glædeligt overrasket over, at der faktisk var så mange til den workshop. Det kan godt være igen, at vi var uden for målgruppen, fordi mange i forvejen gik til noget. Men hvis det kunne få, det ved jeg ikke, tre eller fire med, som måske ikke gjorde, så synes jeg faktisk, at det var ret fedt.” (Mathilde, L. 75-76 & 99-103).

Det tyder på, at Mathilde har en oplevelse af, at inddragelsesworkshoppen bidragede positivt til processen med udvikling af idrætsaktiviteter ved at skabe et indblik i foreningsuvante børn og unges ønsker og behov for idrætsaktiviteter. Ydermere havde Laura en oplevelse af, at børnene havde interesse for nogle aktiviteter, som hun ikke selv havde tænkt over inden inddragelsesworkshoppen: *“Det havde vi jo aldrig tænkt på før inddragelsen af børnene. Og det kan jo være, at det kan føre til andre aktiviteter, som børnene gerne vil gå til.”* (Forening NØ, Bilag 11). På trods af at Laura havde en oplevelse af, at børnene havde interesser for nogle aktiviteter, som hun ikke selv kendte til, oplever hun alligevel, at kendskabet til målgruppens ønsker for idrætsaktiviteter ikke er blevet større efter inddragelsesworkshoppen (Laura, L. 227).

Gorm har en oplevelse af, at inddragelsesworkshoppen gav ham et indblik i, hvordan børn og unge i målgruppen bliver motiveret til at gå til idrætsaktiviteter. Dette fremgår blandt andet i en observation fra en samskabelsesworkshop: *“Inddragelsesworkshoppen var god. Jeg synes, at vi fik noget god viden om, hvad der motiverer børnene i forhold til, om det er at være sammen kontra at være sund eller at være god.”* (Forening NV, Bilag 8). Trods Gorms oplevelse af, at motivationsfaktorerne var retningsgivende, da børnene fik givet forslag fra voksne, lader det altså til, at han oplever, at inddragelsesworkshoppen kunne bidrage med potentialer til udvikling af idrætsaktiviteter, grundet en ny viden og forståelse for børnenes motivation.

Det tyder altså på, at foreningsrepræsentanterne oplever inddragelsesworkshoppen som et forhold, der har haft betydning for dem i udvikling af idrætsaktiviteter. Heraf antager vi, at dette kan have en sammenhæng med, at foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse ikke

stemmer overens med, hvordan de har oplevet, at børn og unge er blevet inddraget gennem inddragelsesworkshoppen.

6.4 Assists projektbeskrivelse og retningslinjer

I dette tema vil vi belyse, hvordan foreningsrepræsentanternes forståelse af Assists projektbeskrivelse og retningslinjer har haft betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Til at tolke på empirien i dette tema gør vi blandt andet brug af begreberne translation, legitimitet, normativ isomorfisme og modstand mod forandring fra den teoretiske begrebsramme.

Det lader til, at foreningsrepræsentanterne har en forståelse af, at samskabelsens formål er at udvikle idrætsaktiviteter for børn og unge i almene boligområder, og deres rolle er i denne forbindelse at inddrage børn og unge i udviklingen af idrætsaktiviteter. Dertil giver alle foreningsrepræsentanterne udtryk for, at det skal være børn og unge, som ikke allerede er foreningsaktive, der skal deltage i de igangsatte idrætsaktiviteter i boligområderne. Dette antager vi, er foreningsrepræsentanternes forståelse af formålet og deres rolle i Assist-projektet på baggrund af translationsbegrebet. Begrebet translation kan bidrage til at beskrive en forståelse af, hvordan organisationer specifikt oversætter og forstår den institutionelle praksis, og omsætter det fortolkede til egen praksis (Skille, 2008). Foreningsrepræsentanternes forståelse af deres rolle tyder på at have en betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter, da de har en oplevelse af, at det er deres ansvar at inddrage børn og unge i udvikling af idrætsaktiviteterne.

I denne henseende virker det til, at foreningsrepræsentanterne i NV og NØ har en oplevelse af, at de også har et ansvar overfor børn og unge i området. Laura udtaler blandt andet: *“Få nogle af de unge mellem 10-15, som ikke er i foreninger, til at være en del af et foreningsliv. Det er jo godt for alle unge at være aktive.”* (Laura, L. 14-15). Tilsvarende udtaler Gorm, hvorfor Forening NV deltager i Assist-projektet: *“Det primære for os var ikke at få medlemmer, men egentlig bare at gøre noget godt for området.”* (Gorm, L 36-37). Foreningsrepræsentanternes oplevelse af at have et ansvar over for områdets børn og unge, har vi tolket ud fra, hvad Nissen & Wagner (2016) beskriver som normativ isomorfisme, der henviser til, hvad der er passende og acceptabel adfærd for organisationer. I forlængelse af dette vil en passende og acceptabel adfærd også udvise legitimitet for de institutionaliserede myter i feltet (Meyer & Rowan, 1977 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Dermed antager vi, at foreningsrepræsentanterne har en oplevelse af, at

de skal følge Assist-projektets retningslinjer for at opnå legitimitet. Dette kan blive understøttet ved, at vi blandt andet observerede til en workshop i Nordvest, at Gorm havde en oplevelse af, at projektbeskrivelsen indeholder konkrete betingelser for afviklingen af idrætsaktiviteterne i områderne, og idrætsforeningen ikke måtte afvige fra disse betingelser, da de ellers ingen ressourcer ville få tildelt (Forening NV, Bilag 8). Dertil understøtter udtalelser fra Laura og Gorm yderligere, at foreningsrepræsentanterne lader til at have en oplevelse af, at projektbeskrivelsens betingelser har betydning for dem i processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter:

“Ja, det er jo en af kriterierne for at skulle starte op. Det var de boligforeninger, som var under Assist-projektet. Det var der, vi skulle hente dem.” (Laura, L. 367-368).

“Det står ikke i projektbeskrivelsen.” (...) “Fordi det er jo ligesom det projektet går ud på. Det er jo ikke, at vi skal have nogle hened i idrætsforeningen og dyrke en masse motion. Det var jo egentlig, at man skulle have dem deroppe, og aktivere dem oppe i deres område.” (Gorm, L. 617 & 302-304).

Ifølge Nissen & Wagner (2016) kan begrebet legitimitet beskrive denne form for adfærd hos foreningsrepræsentanterne. Legitimitet er en ressource, som organisationer søger at tilegne sig i det organisatoriske felt, hvilket bliver muliggjort gennem en tilpasning af de institutionaliserede myter. Hermed udviser organisationer en accept af en bestemt adfærd og regler i det organisatoriske felt (Meyer & Rowan, 1977 citeret i Nissen & Wagner, 2016). Det lader altså til, at foreningsrepræsentanterne har tilpasset sig de institutionaliserede myter, som er i den organisatoriske kontekst, hvorfor de udviser accept af Assists rammer. Det kunne tyde på, at foreningsrepræsentanterne har en oplevelse af, at de må tilpasse sig rammerne i Assist-projektet for, at de kan opnå legitimitet i den organisatoriske kontekst. Det vil, ifølge Nissen & Wagner (2016), medføre, at idrætsforeningerne sikrer sig ressourcer ved at udvise legitimitet i konteksten.

I empirien har vi også fundet indikationer på, at foreningsrepræsentanterne har oversat og forstået projektbeskrivelsen på en subjektiv måde. Det tyder på, at Gorms subjektive forståelse af projektbeskrivelsen især har været et forhold, som har haft betydning for hans oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter. Dette antager vi, da Gorm har oplevet frustrationer grundet sin forståelse af Assists projektbeskrivelse. Gorms forståelse og oversættelse

viser variationen af translationsbegrebet, da organisationer aktivt oversætter og forstår tiltag for at tilpasse dem til sin egen kontekst (Skille, 2008). Til flere workshops i Nordvest området har vi observeret, at Gorm gentagne gange har haft en varierende forståelse af projektbeskrivelsen, som ikke har været i overensstemmelse med de andre deltagende aktører (Forening NV, Bilag 8). Dette tyder på, at Gorm har oplevet, at uoverensstemmelserne om projektbeskrivelsen har skabt udfordringer og udskudt processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter.

Tilsvarende tyder det på, at Laura har oplevet frustrationer, som har haft betydning for hendes oplevelse af processen. Hendes frustrationer lader til at skyldes, at hun har oplevet, at retningslinjerne i projektet har skiftet løbende i processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter:

“I begyndelsen synes jeg, at det faktisk var meget låst. (...) Eftersom projektet er kommet længere frem i tiden, synes jeg, at enderne er blevet lidt friere. Enderne er blevet lidt friere i forhold til, hvordan vi får fat i børnene.” (Laura, L. 659 & 389-391).

Vi antager, at årsagen til de skiftende retningslinjer i Assist-projektet blandt andet skyldes, at foreningsrepræsentanterne har oplevet udfordringer i områderne med at få børn og unge til at deltage i de igangsatte idrætsaktiviteter (Gorm, L. 308-309 & Forening SV, Bilag 13). Grundet udfordringerne med børn og unges deltagelse har Assist-projektet ændret retningslinjerne undervejs i processen, hvilket lader til at have haft en betydning for foreningsrepræsentanterne i alle tre områder.

Ydermere tyder det på, at Laura også har oplevet, at de skiftende retningslinjer har givet en større forvirring blandt de deltagende aktører i Nordøst:

“Jeg tror måske, at Assist-projektet er med mange løse ender. Der er ikke en strategi for, hvordan alle de her løse ender skal samles, og hvem der skal gøre det.” (...) “Der har været for mange i det her projekt, der egentlig ikke har vidst, hvad projektet går ud på, og hvad deres rolle er.” (Laura, L. 126-127 & 635-636).

Ud fra denne udtalelse har vi tolket, at Laura oplever en modstand mod de forandringer, som Assist-projektet medfører i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Vi antager blandt andet, at Laura ikke er vant til at indgå i strukturer, hvor

retningslinjerne er frie, og hvor deltagere skal samskabe strategien for at løse en problemstilling. Dermed kan dette skyldes, at Laura har en oplevelse af, at retningslinjerne har en betydning for hende i processen med inddragelse, hvorfor hun udtrykker en modstand mod dette. Modstand mod forandring opstår, når organisationer udviser utilfredshed eller afviser den forandring, som de står overfor, hvilket kan komme til udtryk fra organisationen selv eller eksterne faktorer, som har indflydelse på organisationen (Slack & Thurston, 2021). I denne situation er det Laura selv, som udviser modstand mod de forandringer, som Assist-projektet medfører, hvilket har været et forhold, som har betydning for hendes oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af aktiviteter.

Endvidere tyder det på, at Else og Gorm også udtrykker modstand mod forandringerne, som Assist-projektet medfører. Else har en oplevelse af, at hendes forventninger til hendes rolle i projektet ikke stemmer overens med den rolle, som hun er blevet tildelt undervejs i processen:

“Jeg var naiv ved at deltage i projektet. Det siger jeg nu. Jeg er ikke sikker på, at jeg gør det en anden gang.” (Else, L. 14-18).

Tilsvarende udtrykker Gorm også en oplevelse af, at han tvivler på at deltage i andre lignende projekter. Gorms modstand lader til især at være rettet mod hans oplevelse af Assist-projektet, som blandt andet er et igangsat projekt af en offentlig uddannelsesinstitution:

“Jeg tror virkelig, at vi vil genoverveje, at hvis vi bliver tilbudt at deltage i et projekt, hvor det skal køre igennem et universitet, eller en eller anden stor uddannelsesinstitution, så tror jeg, at vi nok vil trække følehornene til os.” (Gorm, L. 566-569).

Dermed tyder det altså på, at flere foreningsrepræsentanter ville være påpasselige med at deltage i lignende projekter. I denne forbindelse antager vi, at foreningsrepræsentanternes oplevede modstand mod forandringer i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter blandt andet kan skyldes mistillid. Ifølge Slack & Thurston (2021) er tillid en afgørende faktor for, at forandringer kan blive indført i organisationer. Hvis tillid ikke er til stede blandt organisationerne, kan det udvikle modstand mod forandring (Slack & Thurston, 2021). Ud fra dette antager vi, at foreningsrepræsentanterne oplever modstand mod forandringerne i projektet, da det lader til, at der ikke er tillid til Assist-projektet blandt flere foreningsrepræsentanter. I

forlængelse heraf mener vi altså, at der er en variation blandt, hvordan foreningsrepræsentanterne har oplevet modstand mod forandringer i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

6.5 Begrænsninger i processen

I dette tema beskriver vi, hvordan foreningsrepræsentanterne har oplevet flere forhold, som skabte begrænsninger for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Temaet er opdelt i to undertemaer, som henholdsvis forklarer de eksterne og interne begrænsninger, som foreningsrepræsentanterne har oplevet.

6.5.1 Eksterne begrænsninger

I dette undertema anvender vi det teoretiske begreb organisatorisk felt til at tolke på, hvordan foreningsrepræsentanterne har oplevet, at boligområderne og de andre aktører i Assist-projektet har skabt begrænsninger i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

Foreningsrepræsentanterne har oplevet, at de skulle igangsætte idrætsaktiviteter i de konkrete boligområder, som Assist har fokus på. Dette har skabt begrænsninger for, hvordan de kunne inddrage børn og unge samt udvikle idrætsaktiviteter, hvilket fremgår i udtalelser fra både Laura og Gorm:

“Og man kan sige primært, at de første mange gange, der blev det jo virkelig skåret ud i pap, at det var i de boligforeninger. Så det har jo også lukket nogle muligheder for os.”
(Laura, L. 597-599).

“Og der synes vi måske, at vi har været lidt hæmmet på en eller anden måde. Det har sat lidt begrænsninger i hvert fald, at vi skal være der.” (Gorm, L. 323-325).

Det lader til, at foreningsrepræsentanterne skulle agere i et uvant miljø, hvor de ikke kunne igangsætte aktiviteter på en måde, som de normalt ville gøre, hvilket har haft en betydning for deres oplevelse af processen med udvikling af idrætsaktiviteter.

Udover idrætsaktiviteterne skulle afvikles i de konkrete boligområder, påpeger Gorm også, at han har oplevet et forhold ved målgruppen i boligområderne, som har begrænset Forening NVs muligheder for at inddrage børn og unge:

“(...) det ene sted er det mange udlændinge, som har en kultur, hvor de mindste søskende måske ikke helt har den der selvbestemmelse (...) de har ikke midlerne til det, de har ikke muligheden for det... Den anden boldgade er så lige den stik modsatte. Hvor vi siger, at der har vi fat i en gruppe af mennesker, hvor det er sådan, at de er nok et sted i livet, at de har allerede valgt, at hvis de vil gå til sport, så går de til sport, og hvis ikke de vil, så gider de bare ikke.” (Gorm, L. 274-284).

Dermed lader det altså til, at især Gorm har oplevet, at de konkrete boligområder er udvalgt af Assist-projektet, hvorfor idrætsforeningen ikke selv har haft muligheden for at vælge, hvor de 10-15 årige børn og unge skulle findes. Dette har Gorm oplevet som begrænsende for at inddrage børn og unge i Nordvest.

Derudover oplever foreningsrepræsentanterne også, at de andre aktører i det organisatoriske felt har sat begrænsninger for at inddrage børn og unge i processen. Blandt andet beskriver Mathilde og Laura, at de ønskede et større bidrag fra andre aktører i feltet. Mathilde forklarer nærmere, at skolen kunne have været repræsenteret i Assist-projektet:

“Det gik op for os, at mange af dem, der går i SFO'en, de går faktisk til fritidsaktiviteter. Så det er jo ikke nødvendigvis i SFO'en, at vi skal finde de 10-15 årige, som måske mangler at gå til noget. Det ville jo kræve en forankring i selve skolen, og noget personale derfra.” (Mathilde, L. 234-237).

Ifølge Scott (1995) kunne det tyde på, at Mathilde befinder sig i et organisatorisk felt, hvor de regelmæssigt interagerer med både SFO'en og skolen i området, hvorfor hun oplever, at skolen kunne have bidraget til processen. Hermed antager vi, at skolens manglende bidrag i projektet, har været begrænsende for Mathildes oplevelse af at kunne inddrage børn og unge i processen med udvikling af idrætsaktiviteter. Vi tolker ud fra dette, at Mathilde mener, at hvis afviklingen af inddragelsesworkshoppene havde foregået på skolen, havde de mødt flere børn og unge, som var foreningsuvante.

I Nordøst virker det til, at Laura også har oplevet begrænsninger for at inddrage børn og unge. I denne forbindelse beskriver hun, at de andre aktører i Assist-projektet skulle have bidraget mere til processen:

“Jamen jeg havde nok et håb om, at de personer, der sad i Assist-projektet i forhold til både dem i boligforeningerne, DGI og sådan noget, at de kunne give os nogle gode redskaber.”
(Laura, L. 62-63).

Ifølge Nissen & Wagner (2016) indeholder et organisatorisk felt en forståelse for, hvordan organisationer skal agere. Dog tyder det på, at Laura og de andre aktører i det organisatoriske felt ikke har samme forståelse for, hvordan organisationer skal agere i feltet. Dette antager vi, da hun har en oplevelse af, at de andre aktører ikke har bidraget til inddragelsen af børn og unge, som hun håbede på.

I empirien tyder det på, at flere foreningsrepræsentanter havde en oplevelse af, at det også var familiecoachens opgave at bidrage til inddragelsen af børn og unge i processen. Dette mener vi, da flere udtalelser fra foreningsrepræsentanterne indikerer, at familiecoachen havde ansvaret for at finde de foreningsuvante børn og unge, som foreningsrepræsentanterne skulle inddrage i udvikling af idrætsaktiviteter:

“(...) det var familiecoachen, der skulle det. Det synes jeg nok er mislykkedes. Det synes jeg ikke lige, at vi har set. På mange områder har vi foreninger måtte opfinde den dybe tallerken selv i forhold til, hvordan vi skulle have fat i de her unge mennesker.” (Laura, L. 69-71).

Tilsvarende oplevelse af familiecoachens rolle virker det til, at Else har, da hun forklarer hendes forventninger til, at familiecoachen havde fundet nogle børn og unge, som de skulle inddrage i udvikling af idrætsaktiviteter:

“Jamen, at de mere kom med børnene, kom med familierne. Altså jeg havde en forventning om, at når man ansætter en familiecoach, faktisk i fuld tid, det er mange timer, at der så var nogle familier.” (Else, L. 496-498).

Det tyder altså på, at foreningsrepræsentanterne har oplevet begrænsninger ved, at familiecoachen ikke har bidraget med at finde familier og børn i processen fra inddragelse af børn og unge til

udvikling af idrætsaktiviteter. Dog tolker vi ud fra Nissen & Wagners (2016) beskrivelse af organisatorisk felt, at der er modstridende logikker i det organisatoriske felt grundet forskellige oplevelser af, hvad familiecoachen skulle bidrage med. Dette antager vi, da vores observationer blandt andet indikerer, at foreningsrepræsentanterne er alene om deres oplevelse af familiecoachens rolle.

Ydermere har Laura oplevet, at en af de andre aktører i feltet har haft en forudindtaget forståelse af nogle af områdets børn. Det tyder på, at Laura har oplevet dette som en begrænsning i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter:

“Men hvor jeg siger, der havde han jo nærmest lukket gruppen og sagt, det er fordi, at de piger har det problem. (...) jeg ved ikke om jeg skal kalde det modstand med ham, jeg tror bare, det var lidt snæversynet. Og så havde han lige sat dem i bås.” (Laura, L. 560-561 & 569-571).

Med denne udtalelse antager vi, at det organisatoriske felt i Nordøst består af modstridende logikker blandt Laura og en af de andre aktører, hvilket, ifølge Nissen & Wagner (2016), kan lægge et pres på idrætsforeningens muligheder for ageren i feltet. Det kunne dermed tyde på, at de modstridende logikker mellem Laura og en af de andre aktører i feltet skaber begrænsninger i processen fra inddragelse til udvikling af aktiviteter.

6.5.2 Interne begrænsninger

I dette undertema vil vi præsentere foreningsrepræsentanternes oplevelse af de interne begrænsninger i idrætsforeningerne, som har betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Til dette har vi anvendt begrebet konvention til fortolkning.

Gennem observationer og interviews med foreningsrepræsentanterne er vi blevet gjort opmærksom på, at foreningsrepræsentanterne har oplevet foreningernes faste rammer og strukturer som et forhold, der har haft betydning for dem. Til en workshop i Sydvest observerede vi Else udtale: *"Vi kan og vil ikke hente børnene"* (Forening SV, Bilag 13). Yderligere observerede vi, at Gorm håbede på at få børn og unge i området ned i idrætsforeningen, da han oplevede, at det var udfordrende for foreningen at tage ud i boligområderne og afvikle idrætsaktiviteter (Forening NV,

Bilag 7). Oplevelsen af den faste struktur i idrætsforeningerne skaber begrænsninger, bliver yderligere understøttet af følgende:

“Jamen det kan også være, at jeg hellere ville have noget mere struktur over inddragelsesworkshoppen. I stedet for det der skrive, hvad I gerne vil og tegne det.” (Laura, L. 188-190).

“Altså vi har i hvert fald fundet ud af, at vores begrænsning som forening er, at vi ikke skal ud og lave noget ude i gårdspladserne, for at få nogle som helst mennesker herved. Det er, undskyld, men det er spild af tid.” (Gorm, L. 472-475).

Ud fra ovenstående antager vi, at idrætsforeningernes faste rammer og strukturer har været et begrænsende forhold, som foreningsrepræsentanterne har oplevet i processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter. Skille & Stenling (2018) beskriver, at begrebet konvention belyser, hvordan tingene skal forløbe sig i en organisation, samt hvad der er passende adfærd. Hermed antager vi, at idrætsforeningernes konventioner er en begrænsning, som foreningsrepræsentanterne har oplevet, da de agerer efter konventionerne i idrætsforeningerne.

I forlængelse heraf kunne det tyde på, at Else oplever idrætsforeningens konventioner som begrænsende. Dette antager vi, da hun mener, at idrætsforeningen skal være åben overfor andre idrætsaktiviteter end dem, som foreningen tilbyder:

“Jeg tror også, at vi skal passe på, at vi ikke lukker om os selv. Vi skal kunne høre, at der er noget, der hedder karate, der er noget, der hedder motocross. At der er forskellige aktiviteter.” (Else, L. 433-435).

Skille og Stenling (2018) belyser, at konventioner omfatter en beskrivelse, hvor den sociale struktur bliver skabt ud fra aktørers handlinger, som giver mulighed for at reproducere og ændre strukturer. Hermed kunne det tyde på, at konventionerne i Forening SV kan blive reproduceret i forbindelse med andre aktørers handlinger i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Dermed antager vi, at Else vil være åben overfor de nye handlinger, som børn og unge skaber i processen, hvilket kan medføre nye rammer og strukturer for idrætsforeningen.

Gorm har også en oplevelse af, at konventionerne i Forening NV medfører nogle fastlåste strukturer, som skaber en begrænsning i processen:

“Vi er et aktivt tilbud, og vi har de medlemmer, som vi tilnærmelsesvis gerne vil have, og som vi har plads til, inden for de rammer, som vi har. Enten lærer vi at leve med det, eller også prøver vi at lave vores egen hvervekampagne hen ad vejen. Det tror jeg, det er nok der, hvor vi er.” (Gorm, L. 569-572).

Ud fra Gorms udtalelse tolker vi, at idrætsforeningens konventioner er begrænsende for processen. På trods af at Skille & Stenling (2018) beskriver, at konventioner har en dobbeltsidet beskrivelse, hvor nye handlinger kan reproducere og ændrer strukturer, virker det ikke til, at Gorm har oplevelse af, at konventionerne i foreningen kan reproducere i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

6.7 Opsummering

I vores analyse tyder det på, at foreningsrepræsentanterne har en varierende forståelse af inddragelse, da forskellige niveauer af Ladder of Participation er præsenteret i vores materiale. Det fremgår, at foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse ud fra niveauerne ‘Decoration’, ‘Assigned and informed’ samt ‘Consulted and informed’. Dog tyder det på, at foreningsrepræsentanterne har en oplevelse af, at de ikke har kunne inddrage børn og unge i processen i overensstemmelse med deres forståelse af inddragelse. Med udgangspunkt i dette vil vi argumentere for, at Harts beskrivelse af ‘Tokenism’ også gør sig gældende i processen, da børn og unge kun ser ud til at have fået en stemme, da deres interesser og ønsker ikke er blevet inddraget efterfølgende. Dette vil betyde, at børn og unge, ifølge Hart (1992), ikke har været inddraget i processen.

Ydermere har foreningsrepræsentanterne oplevet, at inddragelsesworkshoppen, Assists projektbeskrivelse og retningslinjer, samt eksterne og interne begrænsninger er forhold, der har haft betydning i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Det tyder på, at foreningsrepræsentanterne har oplevet, at den fremmødte målgruppe til inddragelsesworkshops allerede var foreningsaktive børn og unge. Dertil oplever foreningsrepræsentanterne udfordringer med deres forståelse af Assists projektbeskrivelse og retningslinjerne for, hvor idrætsaktiviteterne skulle afvikles. På trods af foreningsrepræsentanterne oplever flere udfordringer i processen, adapterer de til en passende og acceptabel adfærd for at opnå

legitimitet i feltet. Derudover tyder det på, at foreningsrepræsentanterne har oplevet, at boligområderne og de andre aktører i det organisatoriske felt har skabt begrænsninger i processen. Afsluttende lader det til, at foreningsrepræsentanterne er vant til at arbejde mere struktureret end, hvad der har været tilfældet i processen, samt konventionerne i idrætsforeningerne har haft en begrænsende betydning for foreningsrepræsentanternes oplevede muligheder for at udvikle nye idrætsaktiviteter.

7. Diskussion

Vores indsamlede empiri vil blive diskuteret op mod tidligere litteratur, som blev fundet gennem vores litteratursøgning. Vi vil yderligere diskutere vores teoretiske og metodiske valg, samt hvordan disse valg har haft indflydelse på vores speciale. I denne sammenhæng diskuterer vi, hvordan andre teorier og metoder kunne have bidraget anderledes i vores undersøgelse.

7.1 Resultat diskussion

På baggrund af ovenstående analyse er det tydeligt, at foreningsrepræsentanterne udtrykker, at de oplever et ansvar for områdets børn og unge, hvorfor de udviser passende adfærd for at opnå legitimitet i det organisatoriske felt. Dette er i tråd med, at idrætsforeninger, ifølge Ibsen & Levinsen (2019), er positive overfor at deltage i et samarbejde med offentlige organisationer. Modsat lader det dog til, at inddragelsesworkshops har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Dette virker til at lægge til grund for, at foreningsrepræsentanterne især har oplevet udfordringer med modstridende logikker i det organisatoriske felt.

Inddragelse af børn og unge kan give en større forståelse for, hvilke interesser unge mennesker har, samt hvilke hindringer de oplever ved deres deltagelse i idrætsaktiviteter (O'reilly et al., 2022; Woodgate & Sigurdson, 2015). Enkelte udsagn fra Gorm belyser netop dette, da han oplevede, at inddragelsesworkshoppen skabte et større kendskab til, hvilke forhold der havde betydning for børnene, når de dyrkede idrætsaktiviteter. Dog oplever alle foreningsrepræsentanterne også, at inddragelsen af børn og unge ikke har gjort dem klogere på, hvilke idrætsaktiviteter børnene finder interessante at dyrke. På trods af dette oplevede foreningsrepræsentanterne, at børn og unge besidder en stor viden, som vil være meningsfuld for dem at have kendskab til i udvikling af idrætsaktiviteter i boligområderne. Woodgate & Sigurdson (2015) indikerer også dette, da de erkender, at børn og unge kan bidrage med viden og færdigheder til udvikling af idrætsaktiviteter. I denne forbindelse forklarer studiet også, at en meningsfuld inddragelse af børn og unge kan medvirke til, at de udviklede aktiviteter vil blive benyttet og accepteret af børnene (Woodgate & Sigurdson, 2015). På trods af denne viden har trænere, ifølge Redelius & Larsson (2016), ofte en tendens til at tage kontrol over børn og unges idræt, hvilket kan skabe begrænsninger for, at børn og unge bliver inddraget i beslutningstagende processer. Dette er ikke i overensstemmelse med vores speciale, da alle foreningsrepræsentanterne udviser stort engagement i processen med inddragelse af

børn og unge. Foreningsrepræsentanterne har i denne forbindelse givet udtryk for, at der skulle have været et større fokus på inddragelse af børn og unge, da foreningsrepræsentanterne oplevede, at de ikke havde tilstrækkelig viden om, hvordan børn og unge vil have de ønskede aktiviteter og under hvilke rammer. Det kan ifølge O'reilly et al. (2022) medføre begrænsninger, hvis der ikke er skabt et fyldestgørende indblik i børn og unges interesser. Der kan i denne forbindelse opstå uoverensstemmelser mellem børn og voksne i forståelsen af, hvilke aktiviteter der er ønsket (O'reilly et al., 2022). I vores analyse beskriver vi blandt andet, at foreningsrepræsentanterne udtrykker en oplevelse af, at de børn og unge, der er blevet inddraget til inddragelsesworkshoppen, ikke er den rigtige målgruppe, som Assist-projektet vil henvende sig til. Heraf vil vi argumentere for, at inddragelsen af børn og unge svarer til 'Tokenism' på Ladder of Participation, da børnene umiddelbart kun ser ud til at få tildelt en stemme i processen, uden dette er tilfældet. Dermed vil vi argumentere for, at der ikke er blevet skabt et fyldestgørende indblik i børn og unges interesser til inddragelsesworkshops, som ifølge O'reilly et al. (2022) er en begrænsning, hvilket foreningsrepræsentanterne også har oplevet som en begrænsning i processen.

Børn og unge, som bliver inddraget i idrætsaktiviteter gennem en lederrolle, vil medvirke til at skabe positive ændringer i barnets omkringliggende miljø (Woodgate & Sigurdson, 2015). På trods af denne viden fremstår børn og unge i Assist-projektet ikke som ledere, da vi vil argumentere for, at børn og unge ikke er blevet inddraget på, hvad Hart (1992) beskriver som et deltagende niveau. I denne sammenhæng lader det til, at organisationer har svært ved at vide, hvornår børn og unge skal have retten til det fulde ansvar i en intervention, da børn og unge ikke kan udføre deres ideer i praksis, hvis interventionen fremstår som et samarbejde mellem børn og voksne (Abraczinskas & Zarrett, 2020; Anselma et al., 2019; Anselma, Chinapaw, & Altenburg, 2020). Dette stemmer overens med Assist-projektet, da projektet fremstår som et voksenstyret samarbejde mellem børn og voksne, hvor børnene ikke bliver inddraget i beslutningstagende processer.

Tidligere studier har beskrevet, at børn og unges deltagelse i foreningslivet falder i takt med, at børnene bliver ældre. Modsat påpeger García-Poole et al. (2018), at en større grad af inddragelse af børn og unge vil have positiv indflydelse på deres deltagelse i foreningslivet. Dog viser en anden tidligere undersøgelse, at otte ud af ti børn og unge, som deltager i foreningslivet, ikke føler, at de er inddraget i deres træning, hvilket kan skyldes, at trænere ofte udviser kontrol over træninger ved at agere under vante strukturer (García-Poole et al., 2018; Redelius & Larsson, 2016). Dette har ligheder til vores speciale, da vi gennem empirien er blevet gjort opmærksom på, at foreningsrepræsentanterne oplever, at idrætsforeningernes konventioner og faste strukturer for

træninger har været et begrænsende forhold i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

I strid med dette kan en proces med inddragelse af børn og unge, ifølge Nuñez Enriquez & Oliver (2022), fremstå som et pædagogisk værktøj til at mindske mængden af børn og unge, som ikke udviser engagement for at dyrke fysisk aktivitet. Dog indikerer vores speciale ikke, at engagementet fra børn og unge har ændret sig på trods af, at de har været involveret i inddragelsesworkshops, da foreningsrepræsentanterne ikke har oplevet flere deltagende børn og unge til de igangsatte idrætsaktiviteter.

Afslutningsvis er det ud fra ovenstående diskussion tydeligt, at vores speciale har givet indblik i tendenser, som både har ligheder og forskelle sammenlignet med den eksisterende litteratur, som blev identificeret i vores litteratursøgning. På baggrund af dette er vores speciale, efter vores viden, et af de første studier, som undersøger en proces med inddragelse af børn og unge i udvikling af idrætsaktiviteter set fra idrætsforeningers perspektiv. Dertil er det, ud fra vores viden, nyt at se forskning om inddragelse fra idrætsforeningers perspektiv, da inddragelse af børn og unge ikke er en fast del af idrætsforeningers hverdag, da trænere ofte har tendens til at udvise kontrol overfor børn og unges idrætsaktiviteter (Lang, 2022; Redelius & Larsson, 2016). Vores speciale kan dermed bidrage med viden om, hvordan foreningsrepræsentanter forstår inddragelse samt give indblik i, hvilke forhold som har haft betydning for deres oplevelse af en proces fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter.

7.2 Teori diskussion

I vores speciale har vi valgt at anvende en teoretisk begrebsramme bestående af en kombination af Harts (1992) Ladder of Participation samt organisationsteori med supplerende begreber fra Skille (2008; 2010), som bidrager til at analysere og fortolke vores indsamlede empiri til besvarelsen af vores problemstilling.

Foreningsrepræsentanterne har i vores speciale givet udtryk for varierende forståelser af inddragelse, hvorfor forskellige niveauer af Harts model er fremtrædende i vores analyse. Som beskrevet i analysen tyder det på, at der både fremgår niveauer af 'Ikke-deltagelse' og 'Grader af deltagelse' i foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse. Heriblandt har vi beskrevet både 'Decoration' og 'Tokenism', samt 'Assigned but informed' og 'Consulted and informed'.

Med tiden er Harts Ladder of Participation blevet videreførtolket af forskere, hvilket har skabt kritik af modellen. Blandt andet er modellen blevet kritiseret for ikke at kunne tage højde

for de kulturelle forskelle, som er blandt lande (Hart, 2008). Ifølge Hart (2008) antager modellen, at individuel handlefrihed er en nøgelfaktor i at designe interventioner, som er designet til at opfylde børns ønsker og behov. Dog er denne individuelle handlefrihed ikke passende for mange kulturer. Vi vurderer dog, at dette kritikpunkt ikke har relevans for vores speciale, da Assist-projektet forsøger at fremme den individuelle handlefrihed ved at inddrage børn og unge i processen med udvikling af idrætsaktiviteter. Endvidere fremhæver Hart (2008), at modellen lægger op til subjektiv fortolkning, da den benytter ordet deltagelse for at beskrive de forskellige niveauer. Subjektive fortolkninger af deltagelse kan dermed skabe misforståelser blandt forskellige individer, som benytter modellen (Hart, 2008). I vores speciale beskriver vi vores subjektive fortolkning af deltagelse som inddragelse, da vi vil undersøge, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse.

Begreber fra organisationsteori har især været fremtrædende i vores analyse af interviews, hvor begreber som legitimitet, organisatorisk felt og modstand mod forandring har været fremtrædende. Dog har vi ikke fundet nogle indikationer, der tyder på begreberne bandwagon effekt og mimetisk isomorfisme i vores analyse. Dette mener vi blandt andet kan skyldes, at foreningsrepræsentanterne har oplevet, at de ingen viden har haft om de andre områder i Assist-projektet, hvorfor der ikke kan opstå en efterligning blandt idrætsforeningerne i de forskellige områder.

Ofte bliver børn og unge ikke eller kun i minimal grad inddraget i idrætsforeninger, da trænere ofte udviser tendenser til at kontrollere børne og unge idræt, hvilket kan begrænse børnenes inddragelse, uafhængighed og beslutningstagen (Redelius & Larsson, 2016). Dog har vi gennem tidligere forskning fået kendskab til, at idrætsforeningerne, som deltager i denne undersøgelse, tidligere har eftersøgt børnenes stemme for netop at inddrage dem i, hvilke ønsker og behov de har for idrætsaktiviteter i deres boligområde (Holst & Falkenskov, 2023). Dermed mener vi, at der er en forskel i, hvad tidligere litteratur har beskrevet om idrætsforeninger og inddragelse, sammenlignet med idrætsforeningerne i vores undersøgelse. Denne variation tyder på at beskrive en heterogenitet blandt idrætsforeninger, hvilket netop kan medvirke til at belyse den kritik, som organisationsteori har modtaget gennem tiden. Kritikken omhandler organisationers forandringer, forskellighed og institutionelle mønstre, og henviser til, at teorien kun forklarer homogenitet blandt organisationer, som agerer i samme organisatoriske felt (Antonsen, 2016). I denne forbindelse har Antonsen (2016) kritiseret teorien for, at der ikke kan opstå forandringer blandt organisationer, da de efterlever deres definerede roller i det organisatoriske felt, og dermed vil heterogenitet ikke opstå. For at

imødekomme denne kritik kan organisatoriske begreber, som modstand mod forandring og dekobling blandt andet bidrage til at beskrive heterogenitet, da begreberne afdækker, at organisationer kan vise modstand mod de legitime forventninger og normer, som opstår i deres organisatoriske felt (Nissen & Wagner, 2016). Grundet denne kritik har vi netop valgt at tage udgangspunkt i de supplerende begreber fra Skille (2008; 2010), da vi anerkender, at der netop er en heterogenitet blandt idrætsforeninger.

Endvidere havde andet teori også været relevant at tage udgangspunkt i, hvor vi eksempelvis havde overvejet teori vedrørende brugerinvolvering. I denne forbindelse mener vi, at brugerinvolvering beskriver inddragelse, hvorfor vi vil referere til teorien som 'brugerinddragelse'. Brugerinddragelse er enten funderet på en top-down eller bottom-up orientering (Krogstrup, 2020), hvor det havde været fordelagtigt at tage udgangspunkt i en bottom-up orientering i vores speciale. Ud fra Krogstrups (2020) beskrivelse antager vi, at børn og unge vil agere som medproducenter af viden i Assist-projektet. Bottom-up orienteringen er funderet på tre argumenter; vidensargumentet/nytteargumentet, det demokratiske argument samt empowerment (Krogstrup, 2020). Vi vurderer, at empowerment argumentet havde været relevant for vores speciale, da argumentet sonder mellem tre forskellige empowerment niveauer, som inddragelse kan styrke. Ifølge Krogstrup (2020) henviser empowerment til det individuelle niveau (enkelte individer bliver styrket gennem inddragelse), det kollektive niveau (brugerorganisationer opnår større kontrol med forskning), samt lokalsamfunds- og samfundsmæssige niveau (individer får styrket deres samfundsmæssige stilling). Brugerinddragelse giver derfor individer mulighed for at udnytte deres ressourcer og evner optimalt (Krogstrup, 2020). For at undersøge, hvorvidt børn og unge har fået mulighed for at udnytte deres ressourcer og evner optimalt i Assist-projektet, havde brugerinddragelse været relevant for vores teoretiske begrebsramme. Dermed vil vi kunne undersøge, hvordan en proces med inddragelse vil styrke børn og unge på det individuelle-, det kollektive- samt lokalsamfunds- og samfundsmæssige niveau, og derved tage udgangspunkt i børn og unges følelse af empowerment.

Dog er vi særligt interesserede i foreningsrepræsentanternes perspektiv. Grundet dette har vores formål med specialet ikke været på børn og unge, hvorfor Ladder of Participation og organisationsteori har været et bedre udgangspunkt for at skabe indblik i foreningsrepræsentanternes forståelse af inddragelse, samt hvilke forhold som har haft en betydning for deres oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter.

7.3 Metode diskussion

Til indsamling af empiri benyttede vi os både af eksplorative observationer og semistrukturerede interviews. Observationsmetoden er særlig relevant, når sociale processer bliver udforsket, hvilket vi vurderer, at processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter fremstår som. Gennem observationer indtager observatøren en naturlig rolle i de sociale processer, som bliver udforsket (Launsø et al., 2017). Dette anser vi som en fordel, da vi gennem vores videnskabsteoretiske forståelse mener, at meninger bliver dannet gennem interaktion med andre individer (Benzies & Allen, 2001). Denne interaktion blev både skabt mellem os og foreningsrepræsentanterne, internt mellem deltagerne i Assist, samt deltagerne i Assist og børn og unge, som deltog til inddragelsesworkshops. Observationsmetoden gør det muligt for forskeren at beskrive, hvornår og hvorfor fænomener forekommer, relationer mellem individer samt begivenheder, som udstrækker sig over en bestemt tidsperiode (Launsø et al., 2017). En yderligere fordel ved at anvende observationsmetoden er, at forskeren får viden om et socialt fænomen, gennem egne indtryk af mundtlige beretninger og de opstået relationer mellem individer (Launsø et al., 2017). Vi har derfor skabt vores eget indtryk af, hvordan foreningsrepræsentanterne har oplevet forhold, der har haft betydning for dem i processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter. Launsø et al. (2017) pointerer, at en god observation muliggør, at udenforstående individer kan få et indtryk af, at de bliver bragt ind i den observerede situation. Ud fra dette vurderer vi, at vores observationer havde mulige svagheder, da vi individuelt foretog observationerne ude i områderne, hvilket førte til, at den udenforstående forsker enkelte gange ikke havde skabt den fulde forståelse for observationerne gennem feltnoter. Observationer er ifølge Launsø et al. (2017) begrænset til det, som sker under den pågældende observationsperiode. Denne mulige svaghed har vi været opmærksomme på i vores speciale, da vi har imødekommet det begrænsede perspektiv gennem en kombination med semistrukturerede interviews. Vores foretagne observationer kunne dermed danne en baggrundsviden for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen, hvilket var med til at danne relevante interviewspørgsmål. En kombination af observation og interview har yderligere en styrke, da interviewer gennem observationer bliver bevidst om rutiner og magtstrukturer i det miljø, som informanterne befinder sig i (Kvale & Brinkmann, 2009). Hermed får interviewer en bedre forståelse af informantens beskrevne situationer. Dette oplevede vi som en styrke under de afholdte interviews, da foreningsrepræsentanterne ofte refererede til hændelser, der skete under workshops. Hvis vi ikke havde valgt en kombination af metoderne, vurderer vi, at vi ikke ville have haft kendskab til den fulde forståelse af foreningsrepræsentanternes oplevelser.

Ved brug af det semistrukturerede interview bliver der skabt en forståelse for informantens oplevelser, erfaringer og synspunkter (Launsø et al., 2017). Interviewet vil derfor både medvirke til at skabe et indblik i, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse, men også synspunkter for, hvilke forhold der har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse til udvikling af idrætsaktiviteter. Ifølge Launsø et al. (2017) kan det semistrukturerede interview tilegne forskeren en forståelse af det undersøgte felt, hvilket vi også vurderer, har været tilfældet i vores undersøgelse. Modsat indeholder det semistrukturerede interview også mulige svagheder. Ifølge Launsø et al. (2017) er metoden begrænset til, hvad informanten kan huske og vil udtale sig om. Dette oplevede vi blandt andet, da foreningsrepræsentanterne i flere tilfælde ikke kunne huske tilbage på enkelte afholdte workshops. Endvidere kræver interviews meget af den forsker, som skal udføre interviewet, da forskeren skal kunne skabe en tryk atmosfære, åbenhed og en tillid til informanterne (Launsø et al., 2017). Dette antager vi ikke har haft nogen betydning i vores speciale, da vi har kendt foreningsrepræsentanterne i en længere periode, grundet vores tidligere forskning i Assist-projektet. Dog betragter vi enkelte svagheder ved brugen af semistrukturerede interview i vores speciale, da evner og viden til at udføre interviews er af stor betydning for, at en forsker får mest udbytte af et interview (Launsø et al., 2017). Vi oplevede i flere tilfælde, at vores erfaring med interviews var begrænsende, da vi havde svært ved at fastholde enkelte foreningsrepræsentanter til interviewspørgsmålene og interviewets omdrejningspunkt. Vi antager, at dette kan være grundet, at foreningsrepræsentanterne er vant til at ytre deres holdninger vedrørende et emne, hvorfor de derved fremstår som eksperter inden for det undersøgte område.

Grundet vores videnskabsteoretiske forståelse ville det have været fordelagtigt at gøre brug af fokusgruppeinterview, da individers meninger og handlinger bliver formet gennem en meningsfortolkning af interaktioner med andre (Benzies & Allen, 2001). Ved brug af denne metode vil vi kunne samle andre deltagere, som er medvirkende i Assist i hvert enkelt område. Vi vil derfor have skabt et overordnet fokus på processen med inddragelse, hvorfor fokuspunktet ikke kun havde været på foreningsrepræsentanterne. Fokusgruppeinterviewet vil skabe en samtale blandt deltagerne i Assist, hvortil en variation af deltagernes forståelse af inddragelse kan blive belyst. Dog kan et fokusgruppeinterview også medvirke til, at enkelte informanter ikke bliver hørt, da nogle informanter vil være mere fremtrædende med deres meninger end andre (Launsø et al., 2017). Ud fra dette erkender vi også, at vores problematik med at fastholde foreningsrepræsentanterne til vores undersøgte emne vil blive større, hvis vi anvendte fokusgruppeinterviews, da flere informanter vil fremstå som eksperter, hvorfor konflikter eventuelt kunne forekomme.

Vi har i vores undersøgelse valgt at tage udgangspunkt i den forstående forskningstype, da vi gerne vil fortolke og skabe forståelse for vores undersøgte fænomen. Dog havde vi også overvejet at udføre handlingsrettet forskning, hvor det typiske design er aktionsforskning (Launsø et al., 2017). Ved brug af aktionsforskning kunne vi have indgået i foreningsrepræsentanternes daglige gang ude i foreningerne. Dette kunne have skabt en forståelse for, hvordan processen med inddragelse og Assist-projektet generelt har betydning i idrætsforeningernes praksis. Dog er aktionsforskning betydeligt mere tidskrævende end vores valgte casestudie, og kræver flere ressourcer af forskerne (Launsø et al., 2017). Vi vurderede hermed, at aktionsforskning ikke var en mulighed at anvende i vores speciale, da vi er underlagt en bestemt tidsperiode.

8. Konklusion & perspektivering

Dette speciale havde til formål at undersøge, hvordan foreningsrepræsentanterne forstår inddragelse, samt hvilke forhold foreningsrepræsentanterne oplever, har haft betydning for dem i processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter i almene boligområder. Med udgangspunkt i vores analyse og diskussion kan vi konkludere, at foreningsrepræsentanterne har en forståelse af inddragelse på både et ikke-deltagende og deltagende niveau.

Vi argumenterer for, at foreningsrepræsentanterne har en forståelse af inddragelse ud fra niveauerne 'Decoration', 'Tokenism', 'Assigned and informed' samt 'Consulted and informed' på Ladder of Participation. Foreningsrepræsentanterne giver især udtryk for, at en større grad af inddragelse havde været fordelagtigt i processen for at imødekomme børn og unges interesser for idrætsaktiviteter. Dog er det også tydeligt i vores empiri, at foreningsrepræsentanterne oplever, at det har været udfordrende at inddrage børn og unge i processen, da målgruppen til inddragelsesworkshops ikke var den tiltænkte.

Ydermere kan vi konkludere, at der har været flere forhold, som har haft betydning for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen fra inddragelse af børn og unge til udvikling af idrætsaktiviteter. Det fremgår i vores analyse og diskussion, at foreningsrepræsentanterne har oplevet inddragelsesworkshoppen, Assists projektbeskrivelse og retningslinjer, samt eksterne og interne begrænsninger som forhold, der har haft betydning for dem i processen. Vi kan konkludere, at foreningsrepræsentanterne har oplevet udfordringer med deres forståelse af projektbeskrivelsen og retningslinjerne i Assist, da deres forståelse ikke stemmer overens med de andre deltageres forståelse. Derudover kan vi konkludere, at foreningsrepræsentanterne har oplevet, at det organisatoriske felt har skabt begrænsninger for dem, da aktiviteterne skulle foregå i boligområderne, samt de andre aktører ikke har bidraget til processen, som foreningsrepræsentanterne havde forventninger om. Afsluttende konkluderer vi, at foreningsrepræsentanterne er vant til at arbejde mere struktureret end, hvad der har været tilfældet i processen, samt idrætsforeningernes konventioner fremstår som begrænsende for foreningsrepræsentanternes oplevelse af processen med udvikling af idrætsaktiviteter. På trods af at foreningsrepræsentanterne oplever flere begrænsende faktorer i processen, adapterer de stadig til en passende og acceptabel adfærd for at opnå legitimitet i feltet.

Vores speciale kan bidrage med viden om, hvordan foreningsrepræsentanter forstår inddragelse, samt hvilke forhold der har haft betydning for deres oplevelse af en proces, hvor børn og unge er

inddraget i udvikling af idrætsaktiviteter. Vores speciale giver derfor viden inden for et ikke særlig undersøgt fænomen, da idrætsforeningernes synspunkter på en proces med inddragelse af børn og unge ikke er belyst i tidligere litteratur. Fremtidige projekter, hvor børn og unge bliver inddraget, vil hermed kunne drage viden af dette speciale, da det kan give indblik i, hvilke forhold der begrænser og skaber muligheder for inddragelse af børn og unge i udvikling af idrætsaktiviteter. Blandt andet indgår inddragelse af børn og unge i indsatsen 'Rekruttering og involvering' i DIF's nye projekt "Fremtidens idræt for børn og unge" (DIF, 2023). Heraf vil det være relevant viden for DIF's projekt, at inddragelse af børn og unge kan være udfordrende for idrætsforeninger, hvorfor det især er vigtigt, at den inddragede målgruppe kan bidrage i en tilstrækkelig grad.

Det fremgår tydeligt i vores speciale, at foreningsrepræsentanterne oplevede begrænsninger ved at inddrage børn og unge, hvilket havde stor betydning for udvikling af idrætsaktiviteter. Disse begrænsninger kan være skabt på baggrund af, at idrætsforeninger ikke er vant til den arbejdsform, som er i Assist-projektet. Ud fra dette kunne det eksempelvis være interessant at undersøge et projekt, hvor idrætsforeningers vante strukturer bliver imødekommet, således at potentielle udfordringer og frustrationer, som kan opstå, bliver undgået. Dette kunne eksempelvis være tydelige retningslinjer og en klar målsætning, som blandt andet foreningsrepræsentanterne i dette speciale efterspørger.

Afsluttende må vi konstatere, som Lang (2022) også har påpeget, at der stadig er relativt lidt akademisk forskning inden for dette interessefelt, hvorfor fremtidige undersøgelser netop bør have fokus på, hvorvidt og hvordan børn og unges synspunkter bliver inddraget i idrætsforeningers praksis. Dette mener vi blandt andet også, da der er flere tilfælde i vores speciale, hvor vi vil argumentere for, at børn og unges synspunkter ikke er blevet inddraget i tilstrækkelig grad i processen. Dermed kræver dette undersøgelsesområde stadig mere forskning for at kunne klarlægge, hvorvidt og hvordan børn og unge kan og bør blive inddraget i udvikling af idrætsaktiviteter.

9. Referenceliste

Abraczinskas, M., & Zarrett, N. (2020). Youth participatory action research for health equity: Increasing youth empowerment and decreasing physical activity access inequities in under-resourced programs and schools. *American Journal of Community Psychology*, 66(3-4), 232-243. doi:10.1002/ajcp.12433.

Abrahamson, E., & Rosenkopf, L. (1993). Institutional and competitive bandwagons: Using mathematical modeling as a tool to explore innovation diffusion. *The Academy of Management Review*, 18(3), 487-517. doi:10.2307/258906.

Agergaard, S., Overgaard, C. & Simonsen, C. (2021). Assist. Retrieved from <https://vbn.aau.dk/en/projects/en-kompleks-social-intervention-til-støtte-af-store-børns-og-unge>
Sidst besøgt: 31/05-23.

Anselma, M., Altenburg, T. M., Emke, H., van Nassau, F., Jurg, M., Ruiter, R. A. C., Chinapaw, M. J. M. (2019). Co-designing obesity prevention interventions together with children: Intervention mapping meets youth-led participatory action research. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 16(1), 130. doi:10.1186/s12966-019-0891-5.

Anselma, M., Chinapaw, M., & Altenburg, T. (2020). Not only adults can make good decisions, we as children can do that as well evaluating the process of the youth-led participatory action research 'kids in action'. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(2) doi:10.3390/ijerph17020625.

Antonsen, M. (2016). Sociologisk ny-institutionalisme, konflikt og forandring: Domstolestyrelsen som illustration. 3-35.

Bakka, J. F., & Fivelsdal, E. (2019). Hvad er en organisation og organisationsteori? In J. F. Bakka, & E. Fivelsdal (Eds.), *Organisationsteori - struktur, kultur og processer* (). København: Djøf forlag.

Benzies, K. M., & Allen, M. N. (2001). Symbolic interactionism as a theoretical perspective for multiple method research. *Journal of Advanced Nursing*, 33(4), 541-547. doi:10.1046/j.1365-2648.2001.01680.

Braun, V., Clarke, V., & Weate, P. (2017). Using thematic analysis in sport and exercise research (pp. 191-205) *Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise*.

Buus, N., Kristiansen, H. M., Tingleff, E. B., & Rossen, C. B. (2008). Litteratursøgning i praksis. *Sygeplejersken* (pp. 2-8). København: Insert.

Carter, M. J., & Fuller, C. (2015). Symbolic interactionism. *Sociopedia*, doi:10.1177/205684601561.

Christensen, J. H., Elsborg, P., Melby, P. S., Nielsen, G., & Bentsen, P. (2020). A scoping review of peer-led physical activity interventions involving young people: Theoretical approaches, intervention rationales, and effects. *Youth & Society*, 53(5), 811-840. doi:10.1177/0044118X20901735.

DIF. (2023). Fremtidens idræt for børn og unge . Retrieved from <https://www.dif.dk/om-dif/det-arbejder-vi-for/fremtidens-idraet-for-boern-og-unge>
Sidst besøgt: 31/05-2023.

EBSCOhost. (2023). EBSCOhost . Retrieved from <https://web-p-ebsohost-com.zorac.aub.aau.dk/ehost/search/selectdb?vid=0&sid=7578197e-3e1b-4d2f-8f83-0baa7ded7f26%40redis>
Sidst besøgt: 31/05-2023.

Elsevier. (2022). Scopus fact sheet . UWIRE Text.

García-Poole, C., Byrne, S., & Rodrigo, M. J. (2018). Youth-led activities associated with positive competence changes in a community-based program for adolescents. *Child & Family Social Work*, 23(4), 599-608. doi:10.1111/cfs.12450.

Hart, R. A. (1992). Children's participation - from tokenism to citizenship.

Hart, R. A. (2008). Stepping back from 'The ladder': Reflections on a model of participatory work with children. *Participation and learning* (pp. 19-31). Dordrecht: Springer Netherlands.
doi:10.1007/978-1-4020-6416-6_2.

Holst, C., & Falkenskov, M. (2023). Assist - en samskabelsesproces omhandlende fysisk aktivitet og trivsel blandt børn og unge i almene boligområder. 1-50.

Hopper, T. D., & McHugh, T. F. (2020). Working with and engaging in recreation and sport research with youth who live on the margins. *Leisure & Loisir*, 44(4), 569-586.
doi:10.1080/14927713.2020.1815562.

Ibsen, B., & Levinsen, K. (2019). Collaboration between sports clubs and public institutions. *EJSS. European Journal for Sport and Society*, 16(2), 187-204. doi:10.1080/16138171.2019.1610619.

Jacobsen, D. I., & Thorsvik, J. (2014). Hvordan organisationer fungerer - en indføring i organisation og ledelse. (3rd ed.). København: Hans Reitzels Forlag.

Jensen, J. M., Pedersen, U., & Larsen, H. M. (2011). Inddragelse af børn - hvorfor og hvordan? (1st ed.). København: KOSMOS.

Jourdan, D., Christensen, J. H., Darlington, E., Bonde, A. H., Bloch, P., Jensen, B. B., & Bentsen, P. (2016). The involvement of young people in school- and community-based noncommunicable disease prevention interventions: A scoping review of designs and outcomes. *BMC Public Health*, 16(1) doi:10.1186/s12889-016-3779-1.

Krogstrup, H. K. (2020). Formål med brugerinvolvering i evaluering og forskning. In H. K. Krogstrup (Ed.), *Bruger involvering i evaluering og forskning - metoder og formål* (). København: Hans Reitzels Forlag.

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2009). *InterView - introduktion til et håndværk* (2nd ed.). København: Hans Reitzels Forlag.

La Cour, A. M. (2015). Casestudiet. In T. F. Lone, & L. S. Ottesen (Eds.), *Metoder i idræts- og fysioterapiforskning* (pp. 206-220). København: Munksgaard.

Lang, M. (2022). Advancing children's rights in sport: Coaching, childhood agency and the participatory agenda. *Sports Coaching Review*, 11(1), 41-63. doi:10.1080/21640629.2021.1990655.

Launsø, L., Rieper, O., & Olsen, L. (2017). *Forskning om og med mennesker - forskningstyper og forskningsmetoder i samfundsforskning* (7th ed.). København: Munksgaard.

Llauradó, E., Aceves-Martins, M., Tarro, L., Papell-Garcia, I., Puiggròs, F., Arola, L., Giralt, M. (2015). A youth-led social marketing intervention to encourage healthy lifestyles, the EYTO (european youth tackling obesity) project: A cluster randomised controlled trial in catalonia, spain. *BMC Public Health*, 15(1) doi:10.1186/s12889-015-1920-1.

Nissen, R., & Wagner, U. (2016). Ny-institutionel teori og idrættens organisationer. In L. F. Thing, & U. Wagner (Eds.), *Grundbog i idrætssociologi* (pp. 169-185). København: Munksgaard.

Núñez Enriquez, O., & Oliver, K. L. (2022). 'Can we play the real sport?' co-creating a student-centered after-school sports club. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 27(3) doi:10.1080/17408989.2020.1867716.

O'reilly, M., Wiltshire, G., Kiyimba, N., & Harrington, D. (2022). "Is everybody comfortable?"#xd; thinking through co-design approaches to better support girls' physical activity in schools. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 15(2) doi:10.1080/2159676x.2022.2083663.

Ottesen, L. S. (2015). Observationsstudier i idrætsfeltet. In L. F. Thing, & L. S. Ottesen (Eds.), *Metoder i idræts- og fysioterapiforskning* (pp. 120-138). København: Munksgaard.

ProQuest. (2023a). Education databases. Retrieved from
<https://www.proquest.com/education/databases/index?accountid=8144>

Sidst besøgt: 31/05-2023.

ProQuest. (2023b). Sport medicine & education index. Retrieved from
<https://www.proquest.com/physicaleducation/productfulldescdetail/advanced>

Sidst besøgt: 31/05-2023.

Redelius, K., & Larsson, H. (2016). Youths' participation rights in relation to dominant movement cultures.

Skille, E. (2008). Understanding sport clubs as sport policy implementers. *International Review for the Sociology of Sport*, 43(2), 181-200. doi:10.1177/1012690208096035.

Skille, E. (2010). Competitiveness and health: The work of sport clubs as seen by sport clubs representatives - a norwegian case study. *International Review for the Sociology of Sport*, 45(1), 73-85. doi:10.1177/1012690209352395.

Skille, E., & Stenling, C. (2018). Inside-out and outside-in: Applying the concept of conventions in the analysis of policy implementation through sport clubs. *International Review for the Sociology of Sport*, 53(7), 837-853. doi:10.1177/1012690216685584.

Slack, T., & Thurston, A. (2021). Organizational change in sport. Understanding sport organizations - applications for sport managers () *Human Kinetics*.

Tarro, L., Aceves-Martins, M., Papell-Garcia, I., Arola, L., Giralt, M., Llauredó, E., & Solà, R. (2017). A youth-led, social marketing intervention run by adolescents to encourage healthy lifestyles among younger school peers (EYTO-kids project): A protocol for pilot cluster randomized controlled trial (spain). *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14(8) doi:10.3390/ijerph14080923.

Tarro, L., Llauro, E., Martins-Aceves, M., Morina, D., Garcia-Papell, I., Arola, L., . . . Solá, R. (2019). Impact of youth-led social marketing intervention run by adolescents to encourage healthy lifestyles among younger school peers (EYTO-kids project): A parallel-cluster randomised controlled pilot study. Open Access.

Woodgate, R. L., & Sigurdson, C. M. (2015). Building school-based cardiovascular health promotion capacity in youth: A mixed methods study. *BMC Public Health*, 15(1), 421. doi:10.1186/s12889-015-1759-5.

Ytting, L. (2015). Videnskabsetik . In L. F. Thing, & L. S. Ottesen (Eds.), (pp. 425-439). København: Munksgaard.